

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi
Ankara University Faculty of Educational Sciences Journal of Special Education

2024, 25(3), 277-296

ARAŞTIRMA | RESEARCH

Gönderim Tarihi | Received Date: 04.08.23

Kabul Tarihi | Accepted Date: 05.10.23

Erken Görünüm | Online First: 19.02.24

Türkiye'deki Haber Ajanslarında Özel Gereksinimli Bireylerin Başarılarına Yönelik Yapılan Haberlerin İncelenmesi

[Türkçe okumak için tıklayınız](#)

Investigation of News about the Success of Individuals with Special Needs in Türkiye's News Agencies

[Click here to read in English](#)

Yakup Burak

İrem Girgin

Türkiye'deki Haber Ajanslarında Özel Gereksinimli Bireylerin Başarılarına Yönelik Yapılan Haberlerin İncelenmesi

Yakup Burak ¹

İrem Girgin ²

Öz

Giriş: Medyada özel gereksinimli bireylerle ilgili birçok haber yapıldığı görülmektedir. Yapılan bu haberlerin olumlu yönde olması insanların özel gereksinimli bireylere yönelik tutum ve davranışlarını pozitif yönde değiştirebilir. Bu nedenle bu çalışmayla özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz tutumların ve düşünce yapılarının değiştirilmesi amacıyla özel gereksinimli bireylerin başarılarına yönelik Türkiye'de ulusal haber ajanslarında yayınlanmış olan haberlerin doküman analizi yöntemiyle incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi kullanılarak, Türkiye'de en fazla yayın ağına sahip Anadolu Ajansı, Demirören Haber Ajansı ve İhlas Haber Ajansı haber ajanslarından 2010-2022 yılları arasında yayınlanan ve özel gereksinimli bireylerin başarılarını konu alan haberler içerik analizi ile analiz edilmiş ve kategorilere ayrılarak detaylı bir şekilde incelenmiştir. Bu çalışmada Anadolu Ajansı'ndan 259, Demirören Haber Ajansı'ndan 311 ve İhlas Haber Ajansı'ndan 66 haber incelenmiştir. Haberler, haber ajansı, haber türü, yayınlandığı ülke, konu olan özel gereksinimli bireyin cinsiyeti, özel gereksinim türü, özel gereksinimli bireyi destekleyen kurum, özel gereksinimli bireyin başarı türü, özel gereksinimli bireylerin ilham kaynağı başlıklarında değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma bulgularında elde edilen sonuçlara göre, Türkiye'de ulusal haber ajanslarında özel gereksinimli bireylerin başarılarını konu alan oldukça fazla haberin yayınlandığı, bu başarıların eğitim, iş, sanat, spor ve sosyal sorumluluk kategorilerinde toplandığı, spor alanındaki başarılarla diğer alanlara göre daha fazla haberde yer verildiği tespit edilmiştir.

Tartışma: Medyada olumsuz haberlerin daha çok bilindiği ve görünürlüğünün yüksek olduğu tespit edilmiş ve özel gereksinimli bireylerin başarılarının olduğu haberlerin incelenmesine karar verilmiştir. Bu çalışmada özel gereksinimli bireylerin başarılarına aslında ulusal haber ajanslarında sıkça yer verildiği belirlenmiştir. Bu çalışma kapsamında incelenen haberler, özel gereksinimin olumlu bir biçimde medyaya yayın organlarında temsil edildiğinin önemli bir göstergesi olarak kabul edilebilir. Ulusal haber ajanslarında yayınlanan haberler özel gereksinimli bireylerin eğitim, iş, sanat, spor ve sosyal sorumluluk alanlarında birçok başarısı olduğunu ortaya çıkarmaktadır. İleride yapılacak çalışmalarda farklı haber ajanslarında tarama yapılması ya da farklı anahtar kelime kullanarak tarama yapılması önerilebilir.

Anahtar sözcükler: Haber ajansı, özel gereksinimli bireyler, başarı öyküsü, engelli birey, başarı.

Atf için: Burak, Y., & Girgin, İ. (2024). Türkiye'deki haber ajanslarında özel gereksinimli bireylerin başarılarına yönelik yapılan haberlerin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 25(3), 277-296. <https://doi.org/10.21565/ozelegitimdergisi.1337959>

¹Dr. Öğr. Üyesi, Trakya Üniversitesi, E-posta: yakupburak@trakya.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-0640-4749>

²Sorumlu Yazar: Bilim Uzmanı, Millî Eğitim Bakanlığı, E-posta: iremgrgn.0@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-5361-9945>

Giriş

Özel gereksinimli bireylerin toplum içinde büyük oranda bulunan bir grup olduğu bilinmektedir. Böylesine büyük bir topluluğun sosyal olarak kabulü, bütün insanların gözetmesi gereken bir sorumluluk ve sosyal bir ödevdir. Öte yandan özel gereksinimliliğin geçmişine bakıldığında, özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz bakış açılarının ve negatif duyguların yer aldığı bilinmektedir. Bu durum oldukça uzun bir zamandır ableizm olarak tanımlanmaktadır (Dolmage, 2017; Friedman & Owen, 2017; Lewis, 2020). Ableizm, literatürde özel gereksinime karşı istenmeyen bir farklılık olarak yaklaşan bir dizi inanç olarak belirtilmiştir (Campbell, 2009). Ableizm gibi toplumsal ön yargı biçimleri, özel gereksinimli bireyleri eşit olmayan bir konuma yerleştirerek, bireylerin farklılıklarını istenmeyen özellikler olarak nitelendirmiştir (Schalk, 2013). Ableizm karşılaşılması güç görülebilse de özel gereksinimli bireylerin eğitim ortamlarında ableist bakış açılarıyla karşılaşabildikleri yapılan çalışmalarda belirtilmiştir (Fremstad, 2009; Nieminen & Pesonen, 2020). Ableizmin özel gereksinimli bireyleri, doğası gereği sorunlu, aciz ve küskün olarak belirtmesinin insanlarda özel gereksinimle ilgili olumsuz inanç ve düşünceler yarattığı belirtilmiştir (Friedman, 2018).

Özel gereksinimli bireylerin karşılaştıkları olumsuz yaklaşımların, ön yargıların ve ayrımcılığın ableizm ile doğrudan ilişkili olduğu ifade edilmiştir (Kutlutürk, 2022). Ön yargının bireylere yönelik olumsuz tutumlara ve ayrımcılığa yol açabileceği belirtilmiştir (McMahon vd., 2004). Buna ek olarak bireylerin inançlarının ve hislerinin olumsuz yönde olmasının, bireylerin olumsuz davranış göstermeye meyilli olmalarına yol açtığı fakat bireylerin inançlarının ve hislerinin olumlu yönde olmasının da bireylerin olumlu davranış gösterme yatkınlığını artırdığı belirtilmiştir (Shessel & Reiff, 1999). Toplumun birçok kesiminde özel gereksinimli bireylerin ayrımcılığa karşı acımaya maruz kaldıkları ifade edilmiştir (Darrow, 2015). Ayrıca araştırmacılar, özel gereksinimli bireylerin toplumsal ortamlarda olağan görülme ve sınıf ortamlarında öğrencilerin ve velilerin dışlayıcı tavırlarına maruz kalma gibi problemler yaşadıklarını belirtmişlerdir (Kearney, 2009; Servidio & Marcone, 2020; Storey, 2007). Bunlara ek olarak, özel gereksinimli bireyleri ableist bir mercekten ele alan haber içeriklerinin yayın organlarında yaygınlık kazandığı ve bu tür haberlerde özel gereksinimli bireylere yönelik acıma duygusunun belirginleştirildiği görülmüştür. Bundan yola çıkılarak özel gereksinimli bireylerle ilgili yapılan haberlerin olumsuz duygularla sunulması ve bu grubun negatif biçimde temsil edilmesi de ableizmin farklı bir versiyonu olarak ortaya çıkmaktadır denilebilir (Darrow, 2015; Haller, 2010).

Medyanın kapsayıcılığı ve insanları etkileme gücü göz önünde bulundurulduğunda, bireylerin davranışlarını değiştirebilecek tutumlarını veya düşüncelerini etkileyen medya içeriklerinin önemi ortaya çıkmaktadır. Yapılan bir çalışmaya göre, yayın araçlarının toplumun özel gereksinimli bireylere ilişkin görüşleri üzerinde büyük bir etkisi bulunmaktadır (Quinlan & Bates, 2009). Başka bir çalışmada ise, sosyal azınlıkta bulunan grupların medyadaki çarpıtılmış temsillerinin, bu gruplardaki insanların uzun vadede hayat kalitelerini ve kimlik algılarını etkileyebileceği vurgulanmıştır (Ben-Zeev vd., 2004). Buna ek olarak, başka bir çalışmada, özel gereksinimli bireylerin performanslarını baltalayacak şekilde sergilenen içeriklerin bireylerin performansının düşmesine neden olduğu ve bu içeriklerin bireylerin entelektüel potansiyelini gerçekleştirilmesini engellediği belirlenmiştir (Steele vd., 2002). Yapılan diğer bir çalışmada ise, özel gereksinimi olmayan bireylerin özel gereksinimli bireylere korku ve kaygı gibi olumsuz duygularla tepki verme eğiliminde olduklarını ve sıklıkla kaçınan davranışlar sergilediklerini bulunmuştur (Dovidio vd., 2011). Başka bir çalışmanın sonuçlarına göre özel gereksinimli bireylerin olumsuz sergilenme şekillerinin bireylerin toplumdaki değerlerinin zedelenmesine ve devamında ise özel gereksinimli bireylerin gereksinimini kabul edememesi ve kimlik karmaşası yaşamasına neden olabileceği ifade edilmiştir (Quinlan & Bates, 2010). Özel gereksinimli bireylere yönelik engelleyici tutumların proaktif bir şekilde ele alınmasının, özel gereksinimi olmayan bireylerin tutumlarını şekillendirme süreci için hayati önem taşıdığı belirtilmiştir (Beckett, 2009). Özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz tutumların bireylere yönelik dışlayıcı davranışlara neden olabildiği, dolayısıyla bu konuya ilişkin araştırmaların sürekliliğinin sürdürülmesi gerektiği ifade edilmiştir (Hunt & Hunt, 2000). Yapılan çalışmalardan yola çıkarak özel gereksinimli bireyler hakkında farkındalık yaratmanın, bireylerin topluma kaynaştırılması için önem taşıdığı söylenebilir (Cairns & McClatchey, 2013). Yapılan çalışmalar özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz tutum ve davranışlar, bireylere ilişkin ön yargıların oluşmasına neden olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda, özel gereksinimli bireylere yönelik farkındalık yaratmak için yapılmış birçok çalışma olduğu görülmüştür (Carter & Spencer, 2006; Dovidio vd., 2011; Moore & Nettelback, 2013; Quinlan & Bates, 2010). Bu çalışmalardan bazıları, eğitsel müfredatların değiştirilmesiyle birlikte özel gereksinimli bireylere ilişkin düşüncelerin değişmesine yönelik yürütülmüş (Thompson vd., 2012), bazıları birleştirilmiş spor aktiviteleriyle birlikte özel gereksinimli bireylere yönelik tutumların değiştirilmesini ele almış (Sullivan, 2014) ve bazı çalışmalar da fizyoterapi programlarıyla özel

gereksinimli bireylere ilişkin olumlu davranış geliştirme çalışmalarının yürütülmesini ele almıştır (Morgan & Lo, 2012).

Medyada özel gereksinimli bireylerin olumsuz temsil rolünün değişmesi için prososyal bir bakış açısının kazanılması önem taşımaktadır (Friedman & Owen, 2017). Medyada özel gereksinimli bireylerle ilgili birçok haber yapıldığı ancak özel gereksinimli bireylere yönelik yapılan bilimsel çalışmalarda daha çok negatif yönlerin vurgulandığı görülmektedir (Briant vd., 2013; Worrell, 2018; Zhang & Haller, 2003). Yapılan bazı çalışmalar ableizme dikkat çekilmesini sağlamakta, özel gereksinimli bireylerin acınası ve ihmal edilmekte olan bir grup olduklarını öne sürmektedir (Lewis, 2020). Özellikle özel gereksinimli bireylerin ihmal veya istismarına yönelik yayınlanmış haberlerin bilimsel alanyazında yer aldığı çalışmalara daha sık rastlanmaktadır. Bu durum, özel gereksinimli bireylere yönelik acıma, üzüme gibi duyguları daha fazla körüklemektedir (Bulut & Karaman, 2018; Çelik & İpçi, 2020; Fırat, 2007; Metin vd., 2014; Sezer & Gürsoy, 2022; Toplumsal Haklar ve Araştırmalar Derneği, 2016). Yani yapılmış olan bu çalışmalar ableizmin bilimsel çalışmalarda körüklenmesine olanak tanımaktadır. Yapılan araştırmalar sonucunda özel gereksinimli bireyleri yüksek düzeyde olumlu olarak temsil eden haberlerin medyada ve bilimsel çalışmalarda göz ardı edildiği ve çok az çalışmanın bu olumlu bakış açısı ile bilimsel çalışmalara yansıdığı gözlemlenmiştir (Cumberbatch & Negrine, 2022; Pernice & Lys, 1996). Medyanın özel gereksinimli bireyleri olumlu bir bakış açısı ile toplumun tüm kesimlerine yansıtmasının son derece önemli olduğu göz önünde bulundurulduğunda (Abwao & Mishra, 2021; Atıkslan, 2022; Elliott & Byrd, 1982; Kuyucu, 2019; Panitch, 1995) bu çalışmanın alan yazına katkısının olacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda, yapılan bu araştırma ile birlikte özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz tutumların ve düşünce yapılarının değiştirilmesi amacıyla, özel gereksinimli bireylerin başarılarına yönelik Türkiye'de ulusal haber ajanslarında yayınlanmış olan haberlerin incelenmesi ve bir araya getirilerek değerlendirilmesi sonucunda özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz tutum ve bakış açısının yerine daha olumlu bir tutum ve bakış açısı getirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu çalışmada Türkiye'de ulusal yayın yapan haber ajanslarının özel gereksinimli bireylere yönelik yayınlanmış oldukları başarı haberlerinin doküman analizi biçiminde incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusundan bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi türünde tasarlanmıştır. Doküman analizi basılı veya elektronik dokümanların incelenmesi ve değerlendirilmesini içeren bir süreç olarak tanımlanmaktadır (Fischer, 2006). Doküman analizi, tek başına bir yöntem olarak kullanılabilir gibi nitel yöntemlerin kullanıldığı çalışmalarda veri analizine ek bir tür olabilir (Yıldırım & Şimşek, 1999). Doküman analizi çalışmaları belirlenen konuyla ilgili kararlaştırılan araştırma sorularına uygun cevapları bulabilmek, araştırma verilerini desteklemek ve ilgili konuyla ilgili alanyazındaki zaman içindeki değişimi izlemek için sıklıkla kullanılan bir yöntemdir (Bowen, 2009). Ayrıca doküman analizi yönteminin, verimli, düşük maliyetli ve yürütülmesi bağımsız olmasından dolayı araştırmacıya birçok avantaj sağladığı belirtilmiştir (Bryman, 2012). Bu doğrultuda, çalışmada, 2010-2022 yılları arasında Anadolu Ajansı (AA), Demirören Haber Ajansı (DHA) ve İhlas Haber Ajansı (İHA) haber ajanslarından çeşitli medya organlarına yayılan ve özel gereksinimli bireylerin başarılarını konu alan haberler değerlendirilmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırmanın evreni AA, DHA ve İHA çevrimiçi haber kanallarında yayınlanmış olan haberlerden oluşmaktadır. Bu çalışmada bu haber ajanslarının seçilmesinde Türkiye'deki kitle iletişim araçlarına en fazla içerik aktaran ajansların başında gelmeleri etkili olmuştur (Basmacı, 2022; Tutgun-Ünal, 2022). Türkiye'de halen biri kamusal ikisi özel üç büyük haber ajansı olmak üzere (AA, DHA, İHA) toplam 14 yerli haber ajansı hizmet vermektedir. Türkiye'de yerli ve yabancı yaklaşık olarak 50 haber ajansı bulunmaktadır. Ancak bu ajansların içinde en geniş kitleye ulaşanlar bu üç haber ajansı olarak belirlenmiştir (Basmacı, 2022; Tutgun-Ünal, 2022). AA; 6 Nisan 1920 tarihinde Türkiye'nin Milli Mücadele Dönemi'nde Mustafa Kemal'in talimatlarıyla kurulmuştur (Bengi, 2012). O yıldan beri Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi ulusal haber ajansı olarak devlet tarafından finanse edilmekte ve en fazla yayın ağına sahip olarak günümüzde yerini korumaktadır. DHA; 1999 yılına gelindiğinde, Hürriyet Haber Ajansı ile Milliyet Haber Ajansı birleşmiş ve Doğan Haber Ajansı kurulmuştur. 2018 yılına kadar Doğan Haber Ajansı adıyla yayın hayatına devam etmiştir. Bu ajans 2018 yılında Demirören Grubu'na satılmasının ardından Demirören Haber Ajansı (DHA) ismini almıştır. Birçok noktada haber bürosuna sahip olan DHA'nın günlük haber yapan birçok özel sektörde anlaşmaları bulunmaktadır (Kaya, 2018). İHA; 1993 yılında kurulmuş olan Türkiye'nin ilk özel haber ajansıdır, Türkiye içinde ve diğer ülkelerde haber sağlamaya devam etmektedir. Yapılan bir çalışmada haber ajanslarının sosyal medya hesaplarındaki hareketlilik incelenmiş ve AA,

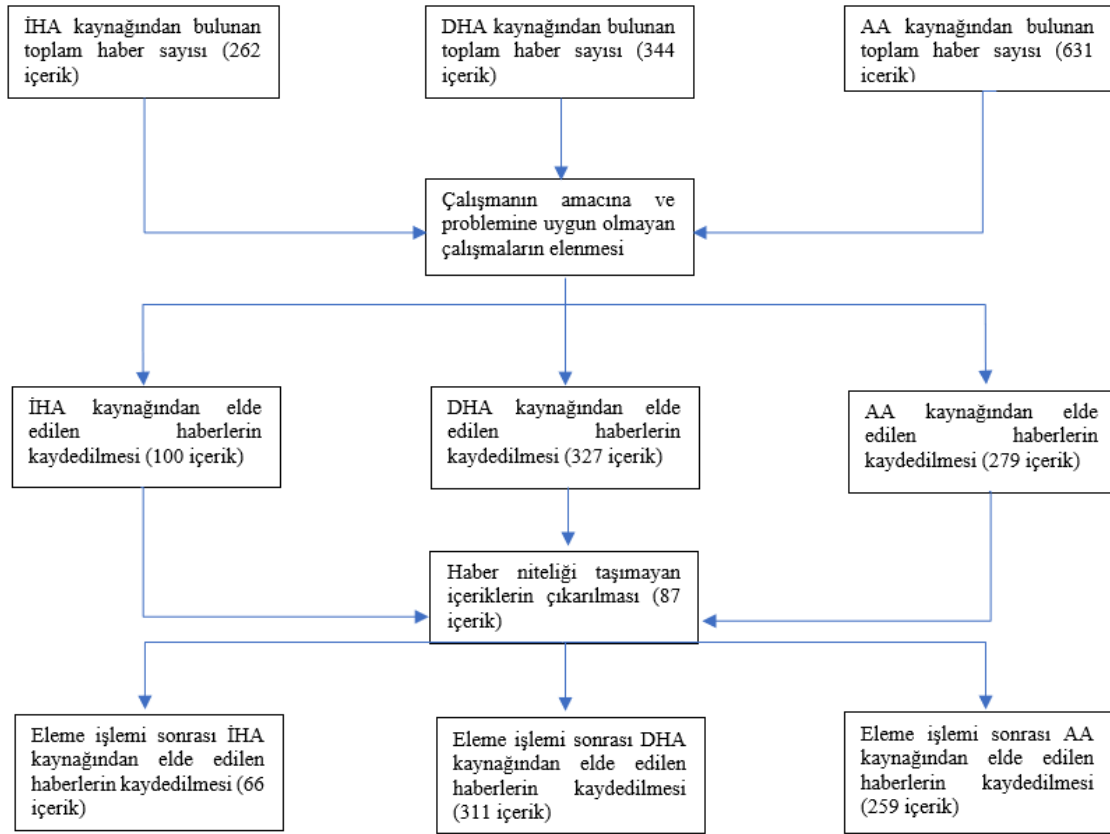
DHA ve İHA'nın Türkiye'de en çok takip edilen ilk üç haber ajansı olduğu belirtilmiştir (Tutgun-Ünal, 2020). Dolayısıyla bu çalışmada belirtilen üç haber ajansı tercih edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Türkiye'de ulusal yayın yapan haber ajanslarının özel gereksinimli bireylere ilişkin yayınlanmış oldukları başarı haberlerinin doküman analizi biçiminde incelenmesini amaçlayan bu çalışma nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi modeli ile desenlenmiştir. Doküman analizine alınacak çalışmaların özgün, güvenilir, simgesel ve anlamlı olması gerektiğini belirtilmiştir (Flick, 2018). Bu doğrultuda konuya ilişkin haberlerin seçilmesinde ölçüt örnekleme yönteminin kullanılmasına karar verilmiştir. Ölçüt örnekleme yöntemi bazı ölçütlerin göz önünde bulundurulmasıyla çalışmanın amacına uygun örneklemin seçilmesine olanak sağlayan amaçlı bir örnekleme türü olarak belirtilmiştir (Miles & Huberman, 1994). Bu çalışmada haberlerde aranan kriterler “özel gereksinimli olma” ve “başarı hikayesi olma” olarak belirlenmiştir. Nitel araştırmanın doğasına özgü olarak ele alınacak çalışma sayısı önceden belirlenmemiştir, bunun yerine veriler toplandıkça çalışmada doyum noktasına ulaşılması beklenmiştir (Merriam & Tisdell, 2016).

Şekil 1

Ulusal Haber Ajanslarında Özel Gereksinimli Bireylerin Başarını Konu Alan Haberlerin Seçilme Süreci

Not: AA = Anadolu ajansı; DHA = Demirören haber ajansı; İHA = İhlas Haber Ajansı.

Belirtilen haber ajansların arama motorunda “engelli birey”, “yetersizliği olan birey”, “özel gereksinimli birey” anahtar kelimeleri “başarı” anahtar kelimesi ile birlikte arama yapılmıştır. Elde edilen haberler arasında “hem özel gereksinimli birey olma hem de başarı öyküsünü konu alma” ölçütüne uyan ve 2010-2023 yılları arasında yayınlanmış İHA’da 262, DHA’da 327 ve AA’da 631 haber olmak üzere toplam 1220 adet haber olduğu tespit edilmiştir. Çalışmanın amacına ve belirtilen ölçüte uygun olmayan haberler elenmiştir. Örneğin konuyla alakalı olmayan veya özel gereksinimli bireylerin başarısını ele almayan haberler elenmiştir. Araştırmanın kuralları çerçevesinde uygunluk kriterlerine uyan toplam 723 haber olduğu belirlenmiştir. Yapılan elemeler sonucunda araştırmanın amacına uygun olarak belirlenen 636 adet haberle doküman analizi çalışmasının sürdürülmesine karar verilmiştir (Şekil 1). Çalışmaya dahil edilen Türkiye’de ulusal haber sunan üç haber

ajansından 2010-2022 yılları arasından özel gereksinimli bireylerin başarılarına yönelik toplam 636 adet haber yayımlanmıştır. Bu haberlerin %40.7'sinin AA'dan (259) %48.9'unun (311) DHA'dan ve %10.4'ünün (66) İHA'dan yayımlandığı tespit edilmiştir. İki araştırmacı tarafından çalışmaya alınması uygun görülen haberler bilgisayar ortamında pdf dosyası haline dönüştürülmüş ve her habere bir ID verilere haberlerin ayıklanması, sınıflandırılması ve kodlanması sağlanmıştır.

Veri Analizi

Bu çalışmada incelenen haberler içerik analizi yöntemiyle sırasıyla kategorilere ayrılmış, düzenlenmiş ve incelenmiştir (Bowen, 2009). İçerik analizinin amacı, büyük miktardaki yazılı bilgileri sistematik bir biçimde düzenli ve özlü bir özete dönüştürmektir (Erlingsson & Brysiewicz, 2017). Çalışmada incelenecek kategorilere karar verildikten sonra kümelenen kalıp ve kavramların ortaya çıkabilmesi için karşılaştırmalı yöntemden faydalanılmıştır. Kaynaklardan elde edilen veriler ortak özelliklerine göre temalar şeklinde gruplandırılmıştır. Ardından içerik analizi yöntemiyle veriler belirlenen kategorilere göre düzenlenmiştir. Yapılan analiz aşamasında haberler bu alt başlıklara göre kategorilere ayrılmıştır; a) haber ajansı, b) haberin türü, c) haberin yayımlandığı ülke, d) haberin yayımlandığı şehir, e) haberin yayımlandığı ay, f) habere konu olan özel gereksinimli bireyin yaşı, g) habere konu olan özel gereksinimli bireyin cinsiyeti, h) habere konu olan özel gereksinimli bireyin engel türü, i) habere konu olan özel gereksinimli bireyi destekleyen kurum, j) habere konu olan özel gereksinimli bireyin başarı türü, k) habere konu olan özel gereksinimli bireyin ilham kaynağı.

İçerik analizinde kodlamaların transparanlığını ve verilerin güvenilirliğini sağlamada önemli bir nokta kodlayıcılar arası güvenliğinin sağlanması olarak belirtilmiştir (MacPhail vd., 2016). Verilerin kodlanması sırasında kodlayıcı güvenliğinin sağlanabilmesi için iki araştırmacı verileri ayrı ayrı kodlamıştır. Miles ve Huberman (1994) kodlayıcılar arası uyum yüzdesinin en az %70 olması gerektiğini belirtmiştir. Hesaplama yapılırken Miles ve Huberman'ın (1994) güvenilirlik formülü (Güvenirlik = Görüş birliği / (Görüş birliği + Görüş ayrılığı x 100) kullanılmıştır. Sonuç olarak kodlayıcılar arasındaki uyum yüzdesi %94 olarak hesaplanmıştır, bu uyum kodlamaların oldukça yüksek düzeyde olduğunu göstermiştir (Alhojailan, 2012).

Bulgular

Bu doküman analizi çalışmasında Türkiye'nin çevrim içi haber kaynaklarından AA, DHA ve İHA haber ajanslarının 2010-2022 yılları arasında özel gereksinimli bireylerin başarılarına ilişkin yayınlanmış haberler incelenmiş ve değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgulara ilişkin sonuçlar aşağıda belirtilmiştir. Çalışmaya dahil edilen Türkiye'de ulusal haber sunan üç haber ajansından 2010-2022 yılları arasından özel gereksinimli bireylerin başarılarına yönelik toplam 636 adet haber yayımlanmıştır. Bu haberlerin %40.7'sinin AA'dan (259), %48.9'unun (311) DHA'dan ve %10.4'ünün (66) İHA'dan yayımlandığı tespit edilmiştir. Özel gereksinimli bireylerin başarılarına ilişkin haber yapmış olan ajanslar incelendiğinde, 2010-2023 yılları arasında konuya ilişkin haberlerin en çok DHA'da yayımlanmış olduğu görülmüştür. Bunu takip eden haber ajanslarından AA'da toplam 259 adet haber, İHA'da ise 66 adet haber yayımlandığı bulunmuştur. Haber türlerine göre inceleme yapıldığında ise en sık kullanılan olan haber türünün yazılı haber türü (616) olduğu ortaya çıkmıştır. Buna ek olarak video haber türünde tüm haber ajanslarında toplam 20 haber yayımlanmış olduğu görülmüştür. Video haber kategorisinde en sık yayın yapmış olan haber ajansı DHA (14) olmuştur.

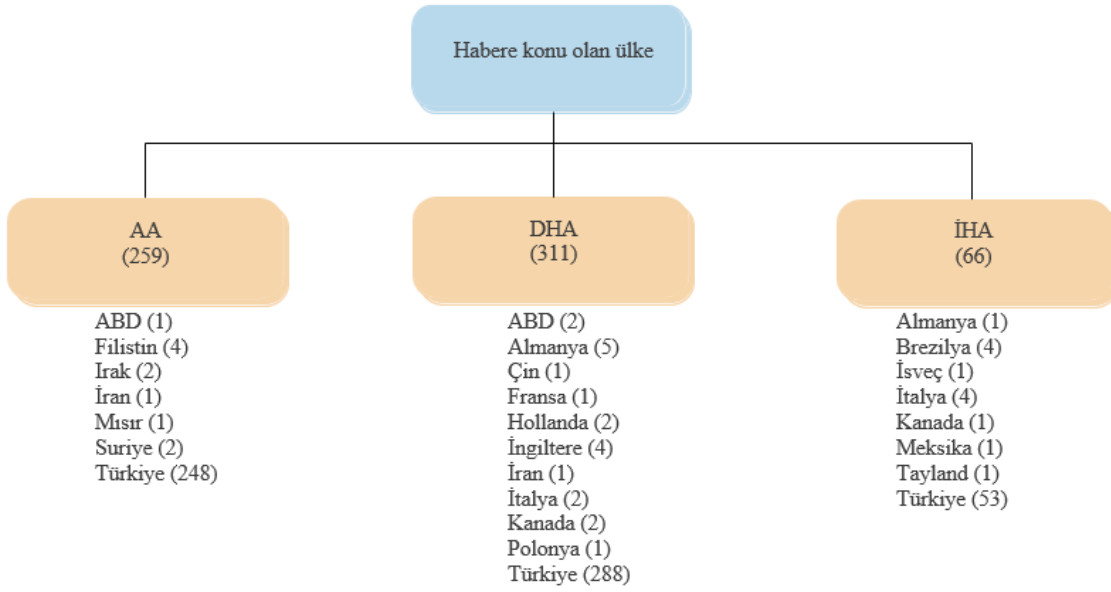
Ulusal haber ajanslarına konu olan özel gereksinimli bireylerin yaşlarına ilişkin yapılan hesaplamalar sonucunda yaş ortalamalarının sırasıyla AA için ($\bar{x} = 26.88$, $ss = 11.58$, $Min = 6$, $Max = 80$), DHA için ($\bar{x} = 24.81$, $ss = 10.59$, $Min = 8$, $Max = 63$) ve İHA için ($\bar{x} = 27.03$, $ss = 14.46$, $Min = 7$, $Max = 65$) olduğu tespit edilmiştir. Ancak AA'da 170, DHA'da 127 ve İHA'da 34 haber içerisinde başarı öyküsüne sahip özel gereksinimli bireylerin yaşına yer verilmediği görülmüştür. Habere konu olan ve başarı öyküsü olan özel gereksinimli bireylerin orta yaş aralığına yığıldığı ancak çok daha küçük yaşlarda veya çok ileri yaşta olup başarı öyküsüne sahip bireylerin de olduğu tespit edilmiştir.

Ulusal haber ajanslarına konu olan özel gereksinimli bireylerin cinsiyetine ilişkin yapılan hesaplamalar sonucunda; AA'da bireylerin %25.1'inin (65) kadın, %61'sinin erkek (158) ve %1.9'unun karma grup olduğu tespit edilmiş, ancak %12'sinde (31) bireylerin cinsiyetinin belirtilmemiş olduğu bulunmuştur. DHA'da bireylerin %28.9'unun (90) kadın, %45.7'sinin erkek (142), %4.5'inin (14) karma grup olduğu tespit edilmiş, ancak %20.9'uda (65) bireylerin cinsiyetinin belirtilmemiş olduğu bulunmuştur. İHA'da bireylerin %34.8'inin (23) kadın, %54.5'inin erkek (36), %4.5'inin (3) karma grup olduğu tespit edilmiş, ancak %6.1'inde (4) bireylerin cinsiyetinin belirtilmemiş olduğu bulunmuştur.

Habere konu olan ülkeler dağılımlarına göre incelendiklerinde, tüm haber ajanslarında en çok yayın yapılan ülkenin Türkiye olduğu görülmüştür. AA'da yer alan başarı öyküleri ülkelere göre değerlendirildiklerinde haberlerin %95.8'inin Türkiye'den, %0.4'ünün ABD'den, %1.5'inin Filistin'den, %0.8'inin Irak'tan, %0.8'inin Suriye'den, %0.4'ünün Mısır'dan ve %0.4'ünün İran'dan habere konu olduğu görülmektedir. Bu durumda AA'nın çoğunlukla özel gereksinimli bireylere yönelik başarı haberlerini Türkiye'den ve orta doğu ülkelerinden yaptığı söylenebilir. DHA'da yer alan başarı öyküleri ülkelere göre değerlendirildiklerinde haberlerin %92.6'sının Türkiye'den, %0.6'sının ABD'den, %0.3'ünün İran'dan, %1.6'sının Almanya'dan, %0.6'sının İtalya'dan, %0.3'ünün Fransa'dan, %0.6'sının Hollanda'dan, %1.3'ünün İngiltere'den, %0.6'sının Kanada'dan, %0.3'ünün Macaristan'dan, %0.3'ünün Polonya'dan ve %0.3'ünün Çin Halk Cumhuriyeti'nden habere konu olduğu görülmektedir. Bu durumda DHA'nın çoğunlukla özel gereksinimli bireylere yönelik başarı haberlerini Türkiye'den ve batı ülkelerinden yaptığı söylenebilir.

Şekil 2

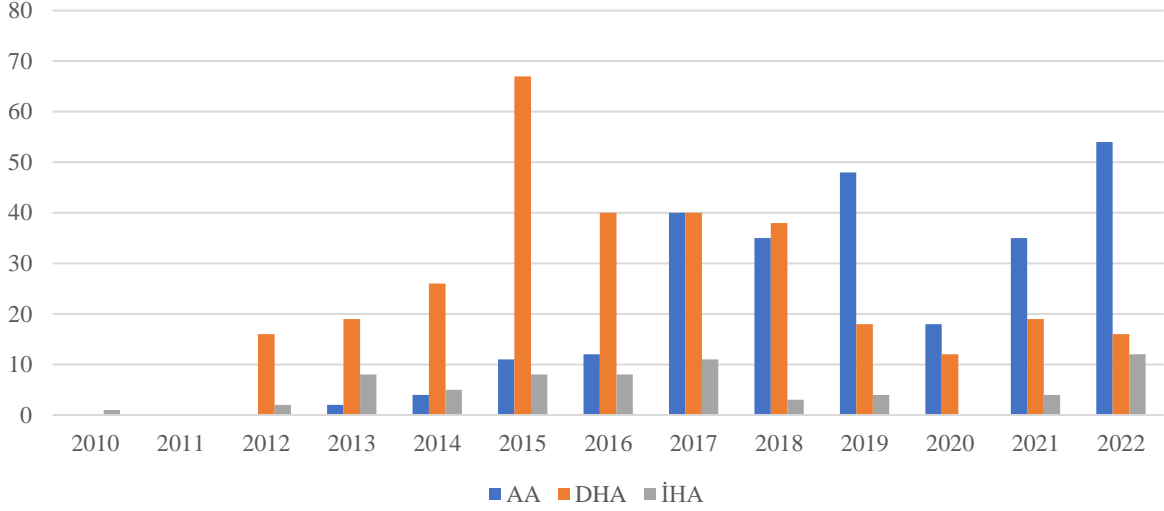
Ulusal Haber Ajanslarında Özel Gereksinimli Bireylerin Başarısında Habere Konu Olan Ülke

Not: AA = Anadolu ajansı; DHA = Demirören haber ajansı; İHA = İhlas haber ajansı.

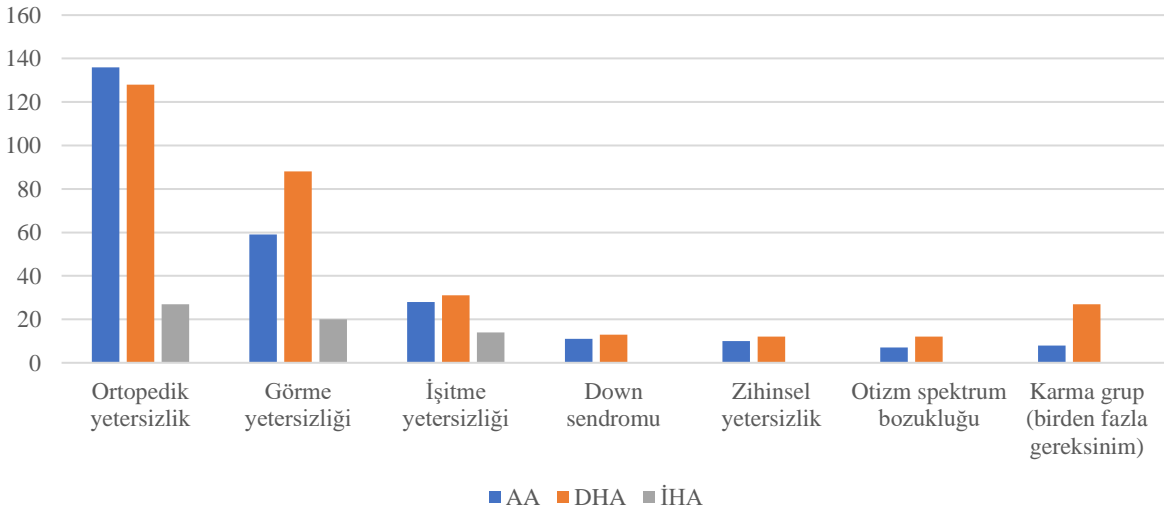
Habere konu olan ülkeler dağılımlarına göre incelendiklerinde, tüm haber ajanslarında en çok yayın yapılan ülkenin Türkiye olduğu görülmüştür. AA'da yer alan başarı öyküleri ülkelere göre değerlendirildiklerinde haberlerin %95.8'inin Türkiye'den, %0.4'ünün ABD'den, %1.5'inin Filistin'den, %0.8'inin Irak'tan, %0.8'inin Suriye'den, %0.4'ünün Mısır'dan ve %0.4'ünün İran'dan habere konu olduğu görülmektedir. Bu durumda AA'nın çoğunlukla özel gereksinimli bireylere yönelik başarı haberlerini Türkiye'den ve orta doğu ülkelerinden yaptığı söylenebilir.

DHA'da yer alan başarı öyküleri ülkelere göre değerlendirildiklerinde haberlerin %92.6'sının Türkiye'den, %0.6'sının ABD'den, %0.3'ünün İran'dan, %1.6'sının Almanya'dan, %0.6'sının İtalya'dan, %0.3'ünün Fransa'dan, %0.6'sının Hollanda'dan, %1.3'ünün İngiltere'den, %0.6'sının Kanada'dan, %0.3'ünün Macaristan'dan, %0.3'ünün Polonya'dan ve %0.3'ünün Çin Halk Cumhuriyeti'nden habere konu olduğu görülmektedir. Bu durumda DHA'nın çoğunlukla özel gereksinimli bireylere yönelik başarı haberlerini Türkiye'den ve batı ülkelerinden yaptığı söylenebilir. İHA'da yer alan başarı öyküleri ülkelere göre değerlendirildiklerinde haberlerin %80.3'nün Türkiye'den, %1.5'inin Almanya'dan, %6.1'inin İtalya'dan, %1.5'inin Kanada'dan, %6.1'inin Brezilya'dan, %1.5'inin Tayland'dan, %1.5'inin Meksika'dan ve %1.5'inin İsveç'ten habere konu olduğu görülmektedir. Bu durumda İHA'nın çoğunlukla özel gereksinimli bireylere yönelik başarı haberlerini Türkiye'den ve Batı ülkelerinden yaptığı, çok azının Güney Amerika ve uzak doğu ülkelerinden olduğu söylenebilir.

Şekil 3*Ulusal Haber Ajanslarından Yayınlanan Özel Gereksinimli Bireyin Başarısında Habere Konu Olan Yıl*

Not: AA = Anadolu ajansı; DHA = Demirören haber ajansı; İHA = İhlas haber ajansı.

Şekil 3'te görüldüğü gibi özel gereksinimli birey başarısına yönelik haberler yayınlanma yıllarına göre incelendiklerinde, konuya ilişkin yapılan yayınların AA'da en çok 48 adet olmak üzere 2019 yılında olduğu, DHA'da 67 adet ve 2015 yılında yayınlanmış olduğu ve İHA'da ise, 11 adet ve 2017 yılında olduğu görülmüştür. Ayrıca AA'da yıllara göre haberlerin giderek artış gösterdiği, ancak DHA ve İHA'da bu durumun dalgalanma şeklinde olduğu görülmektedir. Yıllara göre AA'da haber artışının olduğu, DHA'da bu durumun 2015 yılına kadar ivme kazandığı ancak sonraki yıllarda azaldığını, İHA'da ise bu tür haberleri yayınlamada dalgalanmanın olduğu söylenebilir.

Şekil 4*Ulusal Haber Ajanslarından Yayınlanan Özel Gereksinimli Bireyin Gereksinim Türü*

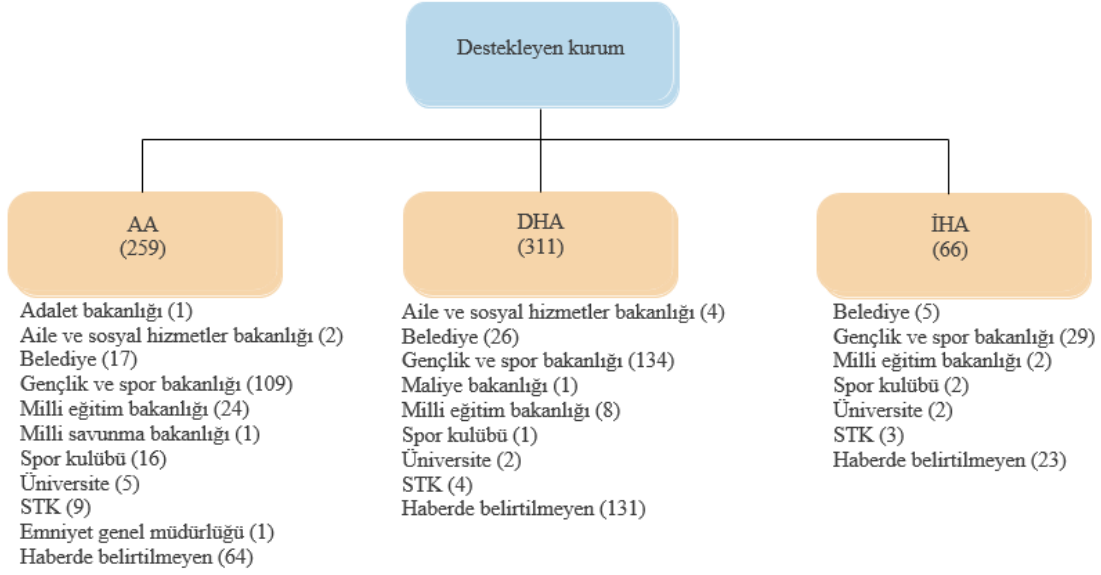
Not: AA = Anadolu ajansı; DHA = Demirören haber ajansı; İHA = İhlas haber ajansı.

İHA'da yer alan haberler konu alınan özel gereksinimli bireylerin gereksinim türüne göre inceleme yapıldığında; %40.9'unun ortopedik yetersizlik, %30.3'ünün görme yetersizliği, %21.2'sinin işitme yetersizliği, %4.5'inin zihinsel yetersizlik, %1.5'inin otizmi spektrum bozukluğu ve %1.5'inin karma (birden fazla gereksinim) grubu habere konu ettiği bulunmuştur. AA'da yer alan haberler, konu alınan özel gereksinimli bireylerin

gereksinim türüne göre inceleme yapıldığında; %52.5'inin ortopedik yetersizlik, %22.8'inin görme yetersizliği, %10.8'inin işitme yetersizliği, %4.2'sinin Down sendromu, %3.9'unun zihinsel yetersizlik, %2.7'sinin otizmi spektrum bozukluğu ve %3.1'inin karma (birden fazla gereksinim) grubu habere konu ettiği bulunmuştur. DHA'da yer alan haberler konu alınan özel gereksinimli bireylerin gereksinim türüne göre inceleme yapıldığında bireylerin; %41.2'sinin ortopedik yetersizlik, %28.3'ünün görme yetersizliği, %10'unun işitme yetersizliği, %4.2'sinin Down sendromu, %3.9'unun zihinsel yetersizlik, %3.9'unun otizmi spektrum bozukluğu ve %8.7'sinin karma (birden fazla gereksinim) grubu habere konu ettiği bulunmuştur.

Şekil 5

Özel Gereksinimli Bireyin Başarısını Destekleyen Kurumlar

Not: AA = Anadolu ajansı; DHA = Demirören haber ajansı; İHA = İhlas haber ajansı; STK = Sivil toplum kuruluşları.

AA'da habere konu olan özel gereksinimli bireylerin başarısını destekleyen kurumlar incelendiğinde %0.4'ünün Adalet Bakanlığı, %0.8'inin Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, %6.6'sının Belediye, %42.1'inin Gençlik ve Spor Bakanlığı, %9.3'ünün MEB, %0.4'ünün Milli Savunma Bakanlığı, %6.2'sinin Spor Kulübü, %1.9'unun Üniversite, %3.5'inin sivil toplum kuruluşları (STK), %0.4'ünün Emniyet Müdürlüğü tarafından desteklendiği tespit edilmiş ancak %28.6'sının destekleyen kurumu haberde yer vermediği tespit edilmiştir. DHA'da habere konu olan özel gereksinimli bireylerin başarısını destekleyen kurumlar incelendiğinde; %1.3'ünün Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, 8.4'ünün Belediye, %43.1'inin Gençlik ve Spor Bakanlığı, %0.3'ünün Maliye Bakanlığı, %2.6'sının Milli Eğitim Bakanlığı, %0.3'ünün Spor Kulübü, %0.6'sının Üniversite ve %1.3'ünün STK tarafından desteklendiği tespit edilmiş ancak %42.2'sinin destekleyen kuruma haberde yer vermediği tespit edilmiştir.

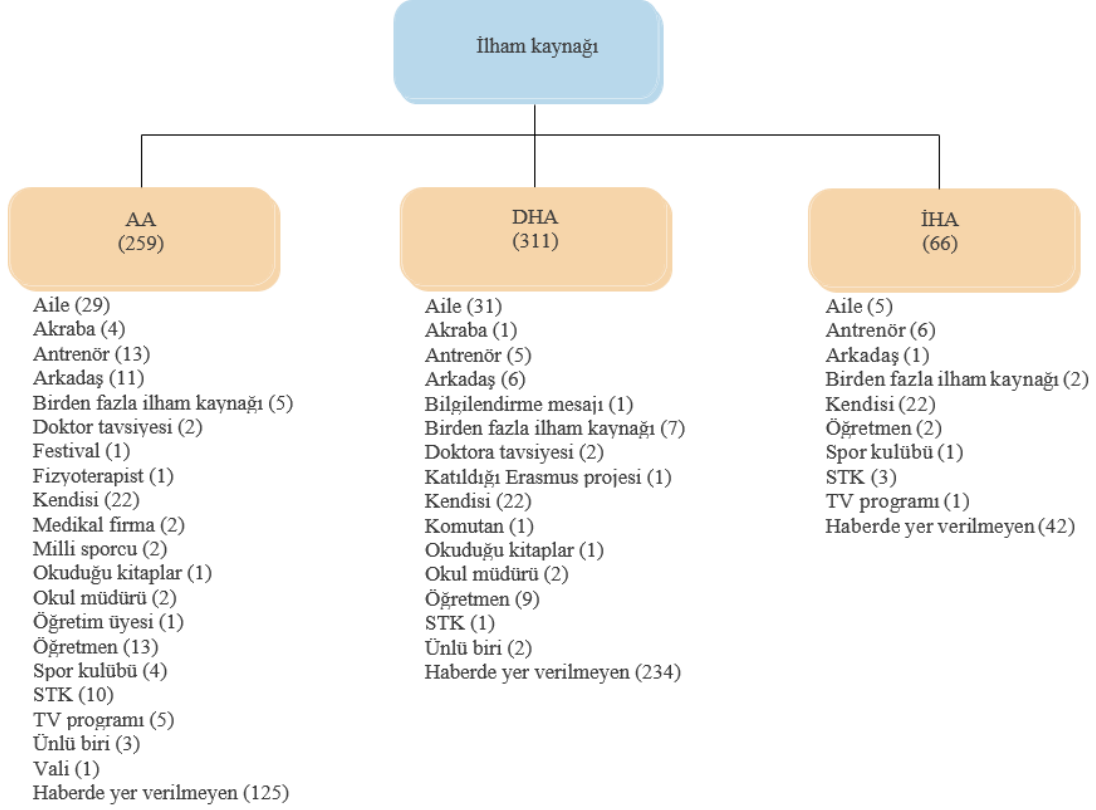
AA'da habere konu olan özel gereksinimli bireylerin başarısını destekleyen kurumlar incelendiğinde; %7.6'sının Belediye, %43.9'unun Gençlik ve Spor Bakanlığı, %3'ünün Milli Eğitim Bakanlığı, %3'ünün Spor Kulübü, %3'ünün Üniversite ve %4.5'inin STK tarafından desteklendiği tespit edilmiş ancak %34.8'inin destekleyen kuruma haberde yer vermediği tespit edilmiştir. Bu bulguda da görüldüğü üzere özel gereksinimli bireylerin başarısını en fazla destekleyen kurumun Gençlik ve Spor Bakanlığı olduğu, neredeyse her iki haberden birinde bu bakanlık tarafından desteklenen bireyler olduğu saptanmıştır. Ayrıca haber ajanslarında belirtilmeyenlerin sayısının da oldukça yüksek olduğu tespit edilmiştir.

AA'da habere konu olan özel gereksinimli bireylerin başarısına ilham kaynağı olan kişi veya kurumlar incelendiğinde; %11.2'sinde Aile, %1.5'inde Akaraba, %5'inde Antrenör, %4.2'sinde Arkadaş, %1.9'unda Birden fazla ilham kaynağı, %0.8'inde Doktor tavsiyesi, %0.4'ünde katıldığı Festival, %0.4'ün-de Fizyoterapist, %8.5'inde Kendi, %0.8'inde Medikal firması, %1.5'inde Milli Sporcu, %0.4'ünde Okuduğu kitaplar, %0.8'inde Okul Müdürü, %0.4'ünde Öğretim üyesi, %5'inde Öğretmen, %1.5'inde Spor Kulübü, %3.9'unda STK %1.9'unda TV'de izlediği program, %1.2'sinde Ünlü biri ve %0.4'ünde Vali ilham kaynağı olarak gösterilmiş ancak haberlerin yaklaşık olarak yarısında (%48.3) bu ilham kaynaklarına yer verilmemiştir. Beş kişinin (%1.9) birden

fazla ilham kaynağı belirttiği görülmüş, bunlardan iki tanesi ailesi ve öğretmeni ile ailesi ve öğretmeni olarak belirlenmiştir.

Şekil 6

Özel Gereksinimli Bireyin Başarısındaki İlham Kaynağı

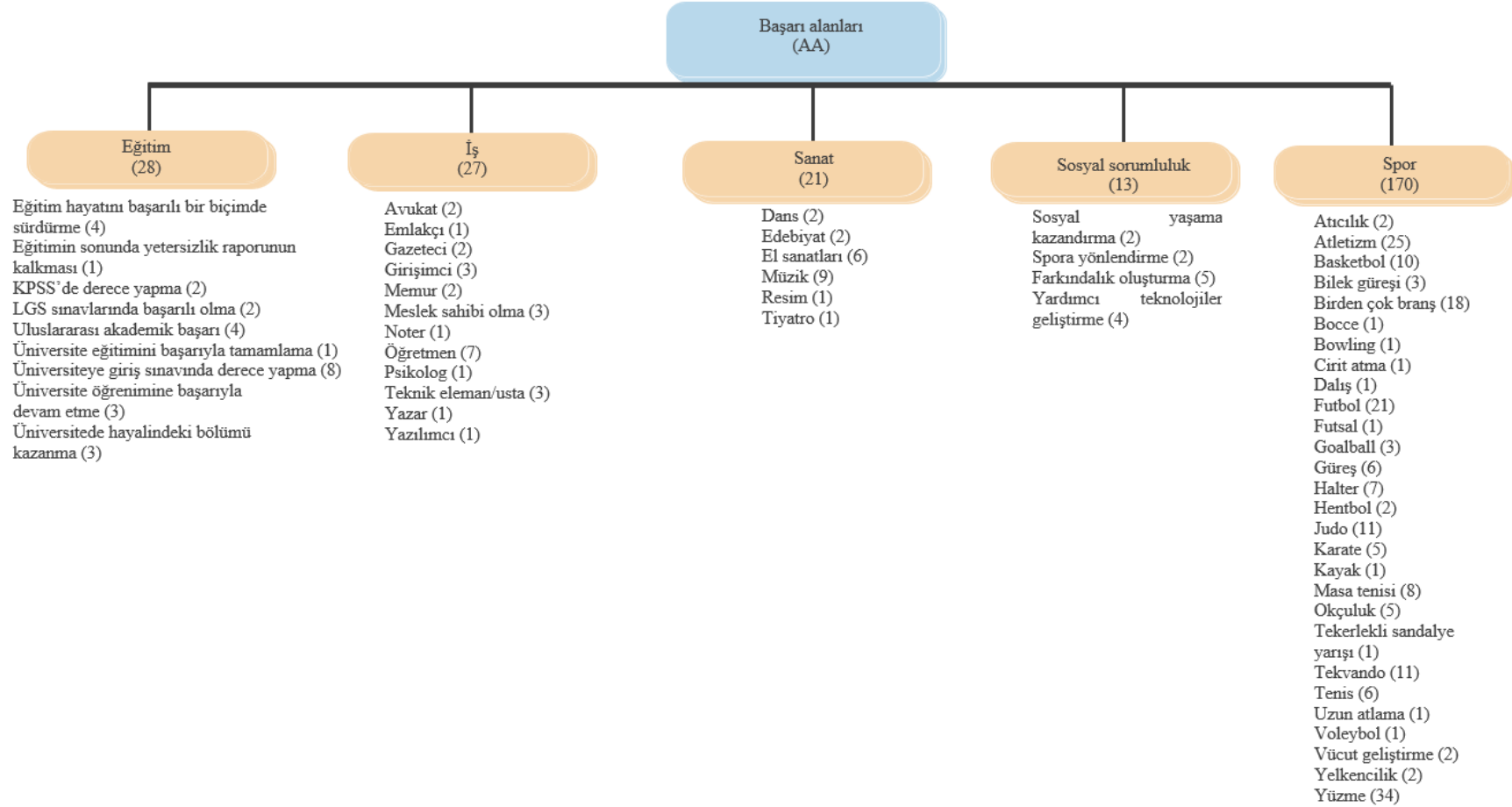
Not: AA = Anadolu ajansı; DHA = Demirören haber ajansı; İHA = İhlas haber ajansı; STK = Sivil toplum kuruluşları.

DHA'da habere konu olan özel gereksinimli bireylerin başarısına ilham kaynağı olan kişi veya kurumlar incelendiğinde; %10'nunu aile, %0.3'ünü akraba, %0.3'ünü komutan, %1.6'sını antrenör, %1.9'unu arkadaş, %0.3'ünü bilgilendirme mesajı, %2.3'ünü birden fazla ilham kaynağı, %0.6'sını doktor tavsiyesi, %1.62'sini kendi, %0.3'ünü okuduğu kitaplar, %0.6'sını okul müdürü, %2.9'unu öğretmen, %1'ini STK, %0.6'sını ünlü biri ve %0.4'ünü vali oluşturmuş, ancak haberlerin yaklaşık olarak dörtte üçü (%75.22) bu ilham kaynaklarına yer verilmemiştir. 7 kişinin (%2.3) birden fazla ilham kaynağı belirttiği görülmüş, bunlardan iki tanesi ailesi ve komutanı ile ailesi ve öğretmeni olarak belirlenmiştir.

İHA'da habere konu olan özel gereksinimli bireylerin başarısına ilham kaynağı olan kişi veya kurumlar incelendiğinde, bu ilham kaynaklarının; %7,6'sının Aile, %9,1'inin Antrenör, %1,5'inin Arkadaş, %3'ünün Öğretmen, %1,5'inin Spor Kulübü, %4,5'inin STK, %1,5'inin TV'de izlediği programlar olduğu belirlenmiştir. Ancak haberlerin olarak yarısından fazlasında (%76) bu ilham kaynaklarına yer verilmemiştir. 2 kişinin (%3) birden fazla ilham kaynağı belirttiği gözlenmiş, bunlardan iki tanesinin öğretmeni ve ailesi ile arkadaşı ve öğretmeni olduğu görülmüştür.

Şekil 7

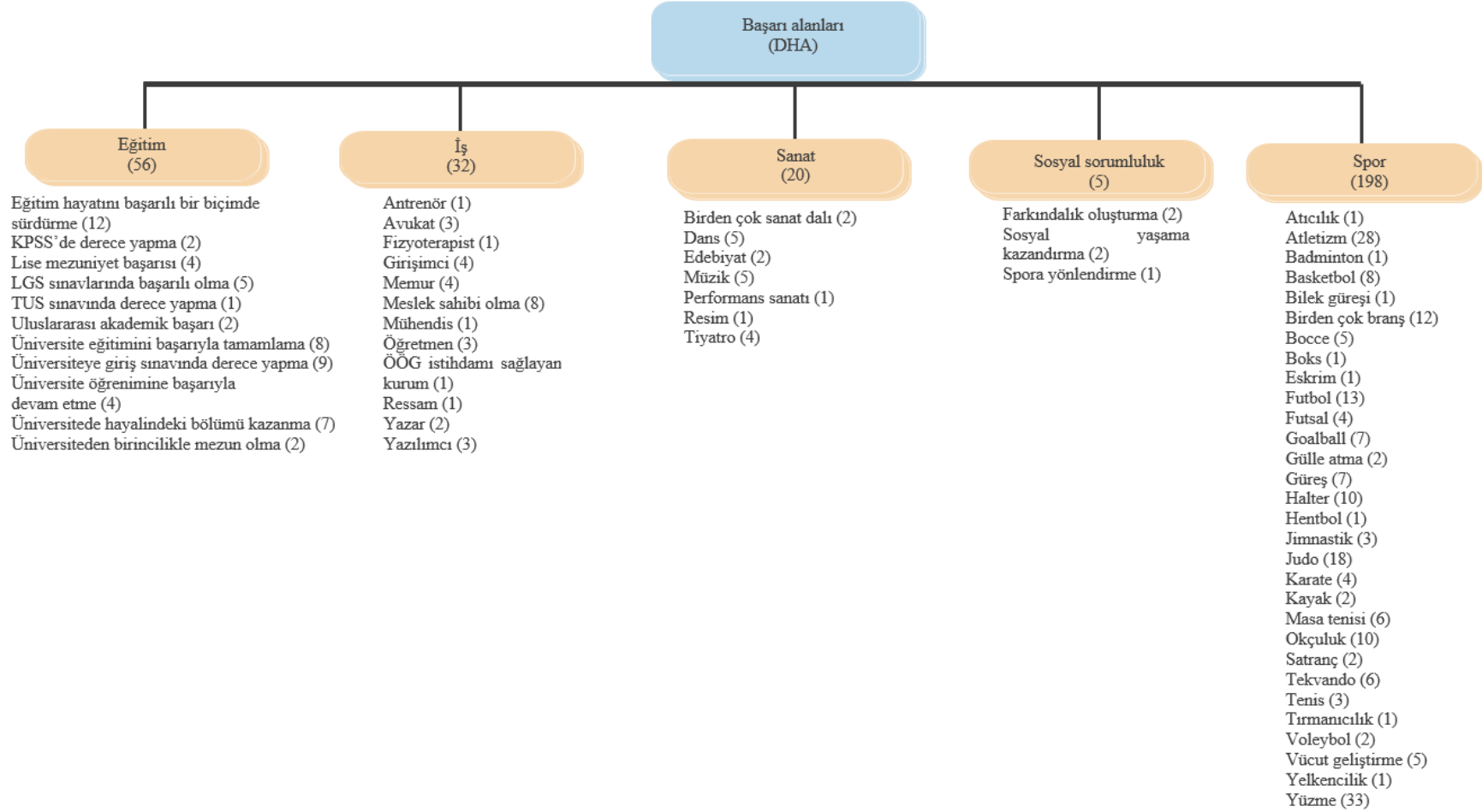
AA'da yayınlanan Özel Gereksinimli Bireyin Başarılı Olduğu Alanlar

Not: AA = Anadolu ajansı.

Şekil 8

DHA'da Yayınlanan Özel Gereksinimli Bireyin Başarılı Olduğu Alanlar

Not: DHA = Demirören haber ajansı.

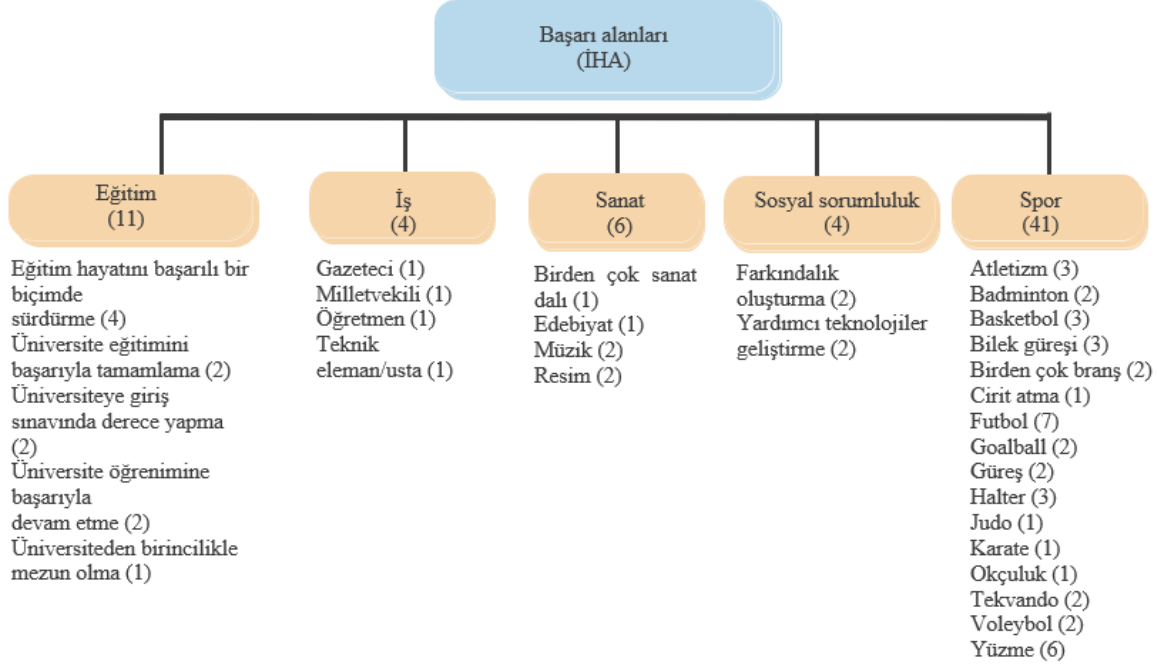
AA haber ajansında konu olan özel gereksinimli bireylerin başarı türleri incelendiğinde; 5 farklı temada toplandığı (%10.8'inin eğitim, %10.4'ünün iş, %8.1'nin sanat, %5'inin sosyal sorumluluk ve %65.6'sının spor alanında haber yaptığı) tespit edilmiştir. Bu doğrultuda haber ajansının daha çok özel gereksinimli bireylerin spor alanına yönelik başarıyı konu alanları haber yaptığı diğer alanlarla ilgili daha sınırlı sayıda haber yapıldığı söylenebilir. Yapılan içerik analizinde AA haber ajansında *eğitim* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %14.3'ü eğitim hayatını başarılı bir biçimde sürdürme, %3.6'sı eğitim sonunda yetersizlik raporunun kalkması, %7.1'i KPSS'de derece yapma, %7.1'i liseye geçiş sınavlarında derece yapma, %14.3'ü uluslararası akademik başarı, %3.6'sı üniversite eğitimini başarıyla tamamlama, %28.6'sı üniversite giriş sınavında derece yapma, %10.7'si üniversite öğrenimine başarıyla devam etme, %10.7'si üniversitede hayalindeki bölümü kazanma kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir.

AA haber ajansında iş alanında yayınlanan başarı öykülerinin %7.4'ü avukat, %3.7'si emlakçı, %7.4'ü gazeteci, %11.1'i girişimci, %7.4'ü memur, %11.1'i meslek sahibi edindirme, %3.7'si noter, %25.9'u öğretmen, %3.7'si psikolog, %11.1'i teknik eleman/ usta, %3.7'si yazar ve %3.7'si yazılımcı (uluslararası bir şirkette) kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. AA haber ajansında *sanat* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %9.5'i dans, %9.5'i edebiyat, %28.6'sı el sanatları, %42.9'u müzik, %4.8'i resim ve %4.8'i tiyatro kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. AA haber ajansında *sosyal sorumluluk* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %15.4'ü özel gereksinimli bireyleri sosyal yaşama kazandırma, %15.4'ü özel gereksinimli bireyleri spora yönlendirme, %38.5'i özel gereksinimli karşı farkındalık oluşturma ve %30.8'i Yardımcı teknoloji geliştirme kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. AA haber ajansında *spor* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %1.2'si atıcılık, %2.9'ü atletizm, %5.9'u basketbol, %1.8'i bilek güreşi, %10.6'sı birden çok branş, %0.6'sı bocce, %0.6'sı bowling, %0.6'sı cirit atma, %0.6'sı dalış, %12.4'ü futbol, %0.6'sı futsal, %1.8'i goalball, %3.5'i güreş, %4.1'i halter, %1.2'si hentbol, %6.5'i judo, %2.9'u karate, %0.6'sı kayak, %4.7'si masa tenisi, %2.9'u okçuluk, %0.6'sı tekerlekli sandalye yarışı, %6.5'i tekvando, %3.5'i tenis, %0.6'ı uzun atlama, %0.6'sı voleybol, %1.2'si vücut geliştirme, %1.2'si yelkencilik ve %20'si yüzme kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir.

DHA haber ajansında konu olan özel gereksinimli bireylerin başarı türleri incelendiğinde; %18'inin eğitim, %10.3'ünün iş, %6.4'ünün sanat, %1.6'sının sosyal sorumluluk ve %63.6'sının spor alanında haber yaptığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda haber ajansının daha çok özel gereksinimli bireylerin spor alanına yönelik başarılarına yönelik konu alanlarını haber yaptığı, diğer alanlarla ilgili daha sınırlı sayıda haber yapıldığı söylenebilir. DHA haber ajansında *eğitim* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %21.4'ünün eğitim hayatını başarılı bir biçimde sürdürme, %3.6'sının KPSS'de derece yapma, %7.1'inin lise mezuniyet başarısı, %8.9'unun liseye geçiş sınavlarında derece yapma, %1.8'inin TUS sınavında derece yapma, %3.6'sının uluslararası akademik başarı, %14.3'ünün üniversite eğitimini başarıyla tamamlama, %16.1'inin üniversite giriş sınavında derece yapma, %7.1'inin üniversite öğrenimine başarıyla devam etme, %12.5'inin üniversitede hayalindeki bölümü kazanma ve %3.6'sının üniversiteden birincilikle mezun olma kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir.

DHA haber ajansında iş alanında yayınlanan başarı öykülerinde, özel gereksinimli bireylerin birçok meslek alanında başarılı olduğu görülmüştür. Bireylerin başarılı oldukları meslekler şu şekildedir; özel gereksinimli bireylerin %3.1'inin antrenör, %9.4'ünün avukat, %3.1'inin fizyoterapist, %12.5'inin girişimci, %12.5'inin memur, %25'inin meslek sahibi edindirme, %3.1'inin mühendis, %9.4'ünün öğretmen, %3.1'inin özel gereksinimli bireylerin istihdam edildiği kurum, %3.1'inin ressam, %6.3'ünün yazar ve %9.4'ünün yazılımcı (uluslararası bir şirkette) olarak iş alanında başarı gösterdiği tespit edilmiştir. DHA haber ajansında *sanat* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %10'unun birden çok sanat dalı, %25'inin dans, %10'unun edebiyat, %25'inin müzik, %5'inin performans sanatı, %5'inin resim ve %20'sinin tiyatro kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir.

DHA haber ajansında *sosyal sorumluluk* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %40'ının özel gereksinimli bireyleri sosyal yaşama kazandırma, %20'sinin özel gereksinimli bireyleri spora yönlendirme ve %40'ının özel gereksinimli karşı farkındalık oluşturma kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. Yine sonuçlara göre, DHA haber ajansında *spor* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %0.5'i atıcılık, %14.1'i atletizm, %0.5'i badminton, %4'ü basketbol, %0.5'i bilek güreşi, %6.1'i birden çok branş, %2.5'i bocce, %0.5'i boks, %0.5'i eskrim, %6.6'sı futbol, %2'si futsal, %3.6'sı goalball, %1'i gülle atma, %3.5'i güreş, %5.1'i halter, %0.5'i hentbol, %1.5'i jimnastik, %9.1'i judo, %2'si karate, %1'i kayak, %3'ü masa tenisi, %5.1'i okçuluk, %1'i satranç, %3'ü tekvando, %1.5'i tenis, %0.5'i tirmanıcılık, %1'i voleybol, %2.5'i vücut geliştirme, %0.5'i yelkencilik ve %16.7'si yüzme kategorisinde toplanmıştır.

Şekil 9*İHA'da Yayınlanan Özel Gereksinimli Bireyin Başarılı Olduğu Alanlar*

Not: İHA = İhlas Haber Ajansı.

İHA haber ajansında konu olan özel gereksinimli bireylerin başarı türleri incelendiğinde; %16.7'sinin Eğitim, %6.1'inin İş, %9.1'inin Sanat, %6.1'inin sosyal sorumluluk ve %62.1'inin spor alanında haber yaptığı tespit edilmiştir. Bu doğrultuda haber ajansının daha çok özel gereksinimli bireylerin spor alanına yönelik başarıyı konu alanları haber yaptığı, diğer alanlarla ilgili daha sınırlı sayıda haber yapıldığı söylenebilir. İHA haber ajansında *eğitim* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %36.4'ünün eğitim hayatını başarılı bir biçimde sürdürme %18.2'sinin üniversite eğitimi başarıyla tamamlama, %18.2'sinin üniversite giriş sınavında derece yapma, %18.2'sinin üniversite öğrenimine başarıyla devam etme ve %9.1'inin üniversiteden birincilikle mezun olma kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. İHA haber ajansında *iş* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %25'inin Gazeteci, %25'inin milletvekili, %25'inin öğretmen ve %25'inin teknik eleman/usta kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. İHA haber ajansında *sanat* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %16.7'sinin birden çok sanat dalı, %16.7'sinin edebiyat, %33.3'ünün müzik ve %33.3'ünün resim kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. İHA haber ajansında *sosyal sorumluluk* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %50'sinin özel gereksinimli bireylere karşı farkındalık oluşturma ve %50'sinin Yardımcı teknoloji geliştirme kategorisinde toplandığı tespit edilmiştir. Son olarak, İHA haber ajansında *spor* alanında yayınlanan başarı öykülerinin %7.3'ü atletizm, %4.9'u badminton, %7.3'ü basketbol, %7.3'ü bilek güreşi, %4.9'u birden çok branş, %2.4'ü cirit atma, %17.1'i futbol, %4.9'u goalball, %4.9'u güreş, %7.3'ü halter, %2.4 judo, %2.4 karate, %2.4'ü okçuluk, %4.9'u tekvando, %4.9'u voleybol ve %14.6'sı yüzme kategorisinde toplanmıştır.

Tartışma

Bu araştırmada özel gereksinimli bireylere ilişkin medyadaki olumsuz bakış açısının aksine medyadaki mevcut olumlu bakış açısına vurgu yapmak, özel gereksinimli bireylere yönelik prososyal bakış açısının bilimsel araştırmalarda yaygınlığını sağlamak ve medyada var olan bu olumlu yaklaşımı okuyuculara sunmak amaçlanmıştır. Bu doğrultuda bu çalışmada doküman analizi yöntemi kullanılmış ve doküman analizi modelinden faydalanılmıştır. Araştırmada Türkiye'de en fazla yayın ağına sahip olan AA, DHA ve İHA haber ajanslarının 12 yıllık haberleri incelenmiş bu üç haber ajansın oldukça fazla başarı öyküsü yayınladıkları tespit edilmiştir. Özel gereksinimli bireylere yönelik oldukça fazla çalışmanın medyada olumsuz temsil rolünün değişmesi için prososyal bir bakış açısının önemi düşünüldüğünde (Friedman & Owen, 2017), ilişkili konuda bu kadar fazla haberin yapılmasının Türk ulusal medya yayın organlarının etkililiğini gösterdiği söylenebilir.

Alanyazında özel gereksinimli bireyleri olumlu bir biçimde temsil eden haberlerin bilimsel çalışmalarda göz ardı edildiği (Cumberbatch & Negrine, 2022; Pernice & Lys, 1996) ve özel gereksinimli bireylere yönelik olumsuz yayınlanmış haberlerin alanyazında daha sık yer aldığı gözlemlenmiştir (Bulut & Karaman, 2018; Çelik & İpçi, 2020; Fırat, 2007; Metin vd., 2014; Sezer & Gürsoy, 2022). Buna paralel olarak özel gereksinimli bireylerin yayın araçlarındaki tasvirleri detaylı olarak incelendiğinde, özel gereksinimli bireylerin kurgusal yayınlarda kolayca tanımlanabilecek bir özel gereksinime sahip şekilde, acıma duygusu uyandırıcı ve basit karakter özelliklerinde olarak daha fazla yansıtıldığı görülmüştür (Harnett, 2000). Haber ajanslarında özel gereksinimli bireylere ilişkin yapılmakta olan haberler incelendiğinde; bu bireylerin aciz, bağımlı ve kendine yetemeyen bireyler olarak belirttikleri görülmüştür (Briant vd., 2013). İlişkili haberlerde, özel gereksinimli bireylerin “dezavantajlı”, “hastalıklı” ve “sakat” gibi olumsuz yönlerinin daha çok vurgulandığı ifade edilmiştir (Zhang & Haller, 2013). Özel gereksinimli bireylerin bu şekilde tasvir edilmeleri, toplum içinde etiketlenmelerine ve bazı ön yargılara maruz kalmalarına neden olabilmektedir (Mitchell vd., 2019). Kitle iletişim araçları halk arasında önemli bilgi kaynakları olarak görülmekte olup bireylerin tutumlarını ve algılarını şekillendirmede sağlam bir yere sahiptirler (Carr, 2008). Tutumlar ve düşünceler dolaylı olarak medyadan etkilenebildiğinden ötürü, özel gereksinimli bireylerin olumlu tasvir edilmeleri gerekmektedir. Buna ek olarak medyanın, kullanıcılarına ön yargılarla baş edebilmeleri için belirli araç ve yöntemler sağlayabileceği belirtilmiştir (Ramasubramanian, 2007). Dolayısıyla özel gereksinimli bireylerin sosyal kabullerinin sağlanması için, bireylerin başarılarına odaklanan haberlerin yayınlanması ve halka sunulması önem taşımaktadır. Bu doğrultuda yapılan çalışmadan elde edilen sonuçlar aşağıda tartışılmıştır.

Türkiye’de ulusal haber ajanslarında yayınlanan özel gereksinimli birey başarısında habere konu olan yıllar incelendiğinde, ilgili konuyla en çok toplam haberin 2017 yılında yapılmış olduğu görülmüştür. Haber ajanslarının yıllara göre yayın sayıları toplam olarak değerlendirildiğinde, yayın yıllarının dalgalı olduğu görülmüştür. Fakat özellikle 2017 yılında haber sayısının artmış olması, özellikle son yıllarda toplumsal farkındalık düzeyinin gelişmesinden dolayı olabilir. Haber ajansları incelendiğinde AA’da en çok haber 2019 yılında, DHA’da ise en çok 2015 yılında haber yapılmış ve İHA’da 2017 yılında en çok bu konuda haberin yapıldığı tespit edilmiştir. AA haber ajansında bu tür haberlerin yıllar ilerledikçe arttığı, DHA’da ve İHA’da bu tür haberin artışında dalgalanmanın olduğu saptanmıştır. DHA’da 2015 yılına kadar ilgili konudaki haberlerin artış gösterdiği fakat bir sonraki yılda bu ivmenin kaybedildiği ortaya çıkmıştır. Bu durumun DHA’nın 2018 yılında el değiştirmesiyle alakalı olduğu düşünülebilir. İHA’da haberler yıllara göre incelendiğinde ilgili konudaki yayınların dalgalanma göstererek devam ettiği ifade edilebilir. Bu bulgu, iki ulusal haber ajansının özel gereksinimli bireylere yönelik olumlu başarı konusundaki haber politikalarının giderek artış gösterdiği fakat bir ulusal haber ajansının ise giderek azaldığı şeklinde yorumlanabilir. Dolayısıyla DHA ve İHA haber ajanslarının özel gereksinimli birey başarıları konusunda haberleri yayınlamaları konusunda biraz daha devamlılık sağlamaları gerektiği söylenebilir.

Özel gereksinimli bireylerin başarısına yönelik haberlerde, ortaya çıkan birçok haber olmasına rağmen, haberlere konu olan özel gereksinim türleri arasında bir kıyaslama yapıldığında en çok ortopedik yetersizlik yaşayan bireylerin ele alındığı, en az konu alınan özel gereksinim türünün ise otizm spektrum bozukluğu olduğu ortaya çıkmıştır. Buna ek olarak ulusal haber ajanslarında yayınlanan haberlerdeki özel gereksinim türleri haber sayılarına göre ele alındıklarında tüm haber ajanslarında çoğunlukla ortopedik yetersizlik, görme yetersizliği ve işitme yetersizliği olan bireylere yönelik haberlerin yapıldığı ve diğer gereksinim türleri ile ilgili haber yapılmadığı önemli bir bulgu olarak belirlenmiştir. Araştırma bulgularından elde edilen sonuca göre ulusal haber ajanslarında ortopedik yetersizlik, görme yetersizliği, işitme yetersizliği, zihinsel yetersizlik ve otizmi spektrum bozukluğu özel gereksinim türüne sahip bireylerin başarı öykülerine yer verilmiş olsa da, Milli Eğitim Bakanlığı Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği’ne (2018) göre özel gereksinimli bireylerin bu altı gereksinim türü ile sınırlı olmadığı belirtilmiş ve bireylerin on üç gereksinim türünde eğitimsel tanısının gerçekleştiği ifade edilmiştir. Bunlar; zihinsel yetersizlik, öğrenme güçlükleri, duyu davranış bozukluğu, ortopedik yetersizlikler, dil ve konuşma güçlüğü, çoklu yetersizlikler, süregen hastalıklar, otizm spektrum bozukluğu, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu, serebral palsi, görme yetersizliği, işitme yetersizliği ve üstün yetenek-üstün zekâdır. Ulusal haber ajanslarında özel gereksinim türlerinin büyük bir kısmına yer vermemesi ve daha fazla fiziksel görünürlüğe sahip özel gereksinimli bireylere yer vermeleri oldukça manidar bir sonuç olarak görülebilir. Ayrıca bu çalışmada incelenen medya yayın organlarında ortopedik yetersizlik, görme ve işitme yetersizliği olan özel gereksinim türlerinin zihinsel yetersizlik ve otizmi spektrum bozukluğu gibi özel gereksinim türlerine kıyasla daha çok yer bulduğu tespit edilmiştir. Bu bulguyu destekleyen benzer çalışmaların ilgili alan yazında olduğu görülmüştür (Goggin & Newell, 2005; Olkin vd., 2019; Rees vd., 2017). Bir çalışmaya göre, medyada özel gereksinim türüne yönelik hiyerarşi bulunduğu belirtilmiştir. Özellikle tekerlekli sandalyeli sporcuların ampute veya görme yetersizliği olan sporculardan daha fazla yer bulabildiği belirtilmiş, öte yandan serebral palsili sporcuların ise medyada gerektiği kadar yer bulamadığı

belirtmiştir (Rees vd., 2017). Buna ek olarak başka bir çalışmada ise, fiziksel yetersizliği olan kişilere kıyasla daha görünmez engeli olan kişilerin özel gereksinim hiyerarşisinde daha az dikkat çektiklerini hissettikleri belirtilmiştir (Olkin vd., 2019). Ayrıca başka bir çalışmada, tekerlekli sandalye kullanan özel gereksinimli bireylerin medyada daha çok gösterildiği ifade edilmiştir (Goggin & Newell, 2005). Bu çalışmalardan yola çıkarak, ortopedik yetersizlik gibi fiziksel yetersizlik türlerinin daha görünür olmasından dolayı haberlerde yer alırken, otizm spektrum bozukluğu gibi dışarıdan bakıldığında ilk bakışta anlaşılması o kadar da kolay olmayan özel gereksinime sahip bireylerin haberlerde daha az yer aldığı söylenebilir. Özellikle otizm spektrum bozukluğu gibi 2000 yılından beri hızlı bir artış (Maenner vd., 2021) gösterdiğine dikkat çekilen bir gereksinim türünün haberlerde az yer alması düşündürücü bir sonuç olarak görülmüştür. Dolayısıyla yayın organlarının özel gereksinimli bireylerin eşit olarak temsilini sağlayabilmeleri açısından birçok özel gereksinim türüne eşit miktarda yer vermeleri önerilebilir. Ayrıca öğrenme güçlüğü, duygu-davranış bozukluğu, dil ve konuşma güçlüğü, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu gibi daha sık görülen özel gereksinim türlerinin başarılarına yönelik haberlere yer verilmesi önerilebilir.

Özel gereksinimli birey başarısını destekleyen kurumlar incelendiğinde, bireylere destek veren kurumlardan en çok Gençlik ve Spor Bakanlığının haberlerde yer aldığı, Milli Eğitim Bakanlığı ve diğer kamu/özel kurum ve kuruluşlarının bu kurumun çok çok gerisinde kaldığı tespit edilmiştir. Bunun sebebi, Gençlik ve Spor Bakanlığının genç yaştaki dezavantajlı bireylere birçok imkân sunarak fırsat eşitliği için projeler yapıyor olması olarak belirtilebilir (Kalfa & Kocamaz, 2019). Bunun yanı sıra destekleyen kurumun belirtilmediği haberlerin oldukça fazla olduğu görülmüştür. Haber kaynaklarının, özel gereksinimli bireylere destek veren kurumları belirtmesinin, diğer özel gereksinimli bireylere imkanlar sağlanması için etkili olabileceği düşünüldüğünde, haber kaynaklarının ilişkili kurumlara haberlerde yer vermeye dikkat etmeleri önerilebilir.

Özel gereksinimli birey başarısındaki ilham kaynakları incelendiğinde bireylerin en çok kendilerinden ilham aldıkları haberlerin yayımlandığı görülmüştür. Bu bulgudan yola çıkarak özel gereksinimli bireylerin içsel motivasyonlarının yüksek olduğu söylenebilir. Özel gereksinimli bireylere yönelik motive edici içeriklerin sağlanmasında ilham kaynaklarının önemi göz önünde bulundurulduğunda, haber kaynaklarının ilgili motivasyon kaynaklarına yer vermeye dikkat etmeleri önerilebilir. Buna ek olarak yapılan araştırmada özel gereksinimli bireylerin ilham kaynakları ele alındığında, öğretmenlerin yer aldığı görülmüş fakat bu miktarın beklenilenin çok altında olduğu tespit edilmiştir. Özel gereksinimli bireylerin birçok beceriyi kazanmalarında ve sürdürmelerinde destekçileri olan öğretmenlerin özel gereksinimli birey başarısında ilham kaynağı olarak gösterilen haberlerin büyük bir oran olması beklenmektedir. İlgili haberlerde öğretmenlerin ilham kaynakları olarak yeterli miktarda gösterilmemeleri veya özel gereksinimli bireylerin ilham kaynağı olarak öğretmenleri belirtmemiş olmaları öğretmenlerin bu konuda daha geri planda kalmalarından veya formal sistemin ötesinde bir destek sağlayamamalarından kaynaklanıyor olabilir. Bu durumu destekleyen bazı çalışmaların olduğu da görülmüştür. Yapılan bir çalışmada öğretmenlerin mesleki hayatlarında yeterli desteği görmedikleri ifade edilmiştir (Şahin vd., 2022). Başka bir çalışmada ise öğretmenlere, özel gereksinimli öğrencilerine yönelik eğitim sunma aşamasında yeterli materyal sunulmadığı, eğitime gerekli psikolojik desteğin sağlanmadığı ve eğitim için gereken sürenin tanınmadığı belirtilmiştir (Horne & Timmons, 2009).

Özel gereksinimli bireylerin başarılarına ilişkin ulusal haber ajanslarında yayımlanmış çalışmalar incelendiğinde, bireylerin başarı alanlarında en çok spor türünde başarının ön plana çıktığı, eğitim, iş, sanat ve sosyal sorumluluk alanlarında daha az haberin yayımlandığı tespit edilmiştir. Bunun nedeni, özel gereksinimli bireylerin spor faaliyetlerini destekleyen "paralimpik hareket" olabilir. Paralimpik hareket, özel gereksinimli bireylerin engel türü, yaşı, cinsiyeti, ırkı veya sosyo-ekonomik düzeyi fark etmeksizin bireylerin sosyalleşmelerini sağlamayı, bireylerin fiziksel ve ruhsal sağlıklarını korumalarını, geliştirmelerini ve tanınırlıklarının artırılmasını destekleyen bir politika olarak belirtilmiş, sporun herkese ulaşılabilir olmasını ve fırsat eşitliğini desteklemiştir (Brittain, 2017; Legg & Steadward, 2011). Ayrıca çalışmalarda yer verilen spor türleri incelendiğinde, spor alanında oldukça fazla çeşitliliğin olduğu görülmüştür. Özel gereksinimli bireylerin spor başarılarına ilişkin çeşitliliğin olması ve haber ajanslarında bu çeşitliliğe yer verilmesi oldukça önemlidir. Yapılan çalışmalarda spor etkinliklerinin çeşitliliğinin özel gereksinimli bireylerin sosyalleşmesinde önemli olduğu belirtilmiştir (Purdue & Howe, 2012). Bireylerin başarılı oldukları spor alanlarının haberlerde konu alınması hem farklı spor türlerinin tanınması için hem de bireylerin spor başarılarının ortaya çıkması ve farklı başarıların da kazanılması için faydalı olabilir.

Ulusal haber ajanslarında yer alan özel gereksinimli bireylerin başarı öykülerinde erkek bireylerin başarılarının kadınlara göre daha fazla işlendiği belirlenmiştir. Bu durumun nedeni, özel gereksinimli kadın bireylerin başarılarının medyaya yansıtılmaması, erkek özel gereksinimli bireylerin daha fazla desteklenmiş olması

veya özel gereksinimli kadın bireylere gerekli fırsat ve imkanların sağlanmamış olması olabilir. Bu bulguları destekleyen, başka çalışmalar olduğu da görülmüştür. Özel gereksinimli kadın bireylerin toplum içerisinde yer almada ve iş hayatına atılmada cinsiyetçilik yüzünden zorluklar yaşadıkları ve genel olarak özel gereksinimli erkek bireylere kıyasla dezavantajlı oldukları belirtilmiştir (Le vd., 2020; Lima vd., 2020). Buna ek olarak yapılan bir çalışmada, özel gereksinimli bireylerin medyada görünürlüğünün, tipik gelişim gösteren bireylere göre daha az olduğu, kadın atletlerin erkek atletlerden daha az görünürlük sahibi olduğu ve medyanın özel gereksinimli bireylerin spor başarılarına yer verirken belirli bir engel türüne diğer engellere kıyasla daha çok yer verdiği belirtilmiştir (Rees vd., 2017). Bir başka çalışmada da medyadaki toplumsal cinsiyet ön yargısının kadınlardan çok erkeklerin bulunduğu içerikleri destekler yönde olduğu ifade edilmiştir (Humeira & Nurbaya, 2017). Ayrıca başka bir çalışmada da medya yayın organlarının erkek atletlerle ilgili içeriklere kadın atletlerle ilgili olanlardan daha ilgili oldukları belirlenmiştir (Goggin & Newell, 2005). Dolayısıyla bu bulgudan yola çıkarak haber ajanslarına özel gereksinimli bireylerin başarılarına yer verirken bireylerin cinsiyetlerinin eşit miktarda olmasının göz önünde bulundurulması önerilebilir.

Bu çalışmanın bulgularından elde edilen sonuçlara göre; ulusal haber ajanslarında yayınlanan haberler incelendiğinde özel gereksinimli bireylerin eğitim, iş, sanat, spor ve sosyal sorumluluk alanlarında birçok başarısı olduğu ve bu başarıların ulusal haber ajanslarında fazlaca haberde ele alındığı ortaya çıkmıştır. Medya organlarının başarılarına ilişkin çeşitlilik sunması önemli bir bulgu olarak gösterilebilir. Öte yandan ulusal haber ajanslarının ileriki yayınlarında, özel gereksinimli bireylerin başarı alanlarına ilişkin kategoriler artırılabilir. Yapılan çalışma neticesinde özel gereksinimli bireylerin spor başarılarının ön planda olduğu görülmüş ve diğer başarı alanlarına ilişkin yeterli düzeyde haberin yayınlanmadığı tespit edilmiştir. İleriki yayınlarda belirtilen noktalara dikkat edilerek spor alanının yanı sıra eğitim, iş, sanat, spor ve sosyal sorumluluk gibi başarı alanlarına daha fazla yer verilmesi, haber ajanslarının bu alanlara eşit bir biçimde yayınladıkları haberlerde yer vermesi önerilebilir. Buna ek olarak belirtilen beş alana yönelik bilimsel araştırmaların yürütülmesi önerilebilir. Belirtilen önerilere ek olarak, özel gereksinimli bireylerin başarılarının önünü açmak amacıyla ve bu çalışmadan elde edilen sonuçların öğretmenlerde farkındalık oluşturması adına, eğitimcilere çalışma sonuçlarının paylaşımları şeklinde seminerler verilebilir veya ilgili konuda odak grup görüşmeleri gerçekleştirilebilir.

Bu çalışmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Öncelikle sadece AA, DHA ve İHA haber ajanslarında taramalar yapılmıştır. İleriki çalışmalarda farklı haber ajanslarında bu çalışmanın gerçekleştirilmesi önerilebilir. Buna ek olarak bu çalışmada haber ajanslarının çevrimiçi platformlarında tarama yapılmıştır. İleride yapılacak olası bir çalışmada yazılı dokümanlardan da faydalanılabilir. Ayrıca bu çalışmada doküman analizi için haber ajanslarının arama motorunda kullanılan sözcüklerin yayın organı tarafından tercih edilmemesi sınırlılık olarak kabul edilebilir. Bir sonraki yapılacak araştırmalarda özel gereksinim türlerine yönelik aramalar yapılarak elde edilen dokümanların analizi gerçekleştirilebilir. Örneğin arama motoruna “öğrenme güçlüğü, disleksi, başarı” gibi sözcükler yazıldığında daha fazla haberin servis edildiği görülebilir. Ancak bu çalışmada tüm yetersizlik grupları ortak kelimeler ile aranmış, bu nedenle tüm gereksinim gruplarından eşit bir biçimde haberin olmadığı bulunmuştur. Bu durum bu araştırma için bir sınırlılık olarak kabul edilebilir. İleriki araştırmalarda tüm gereksinim türleri ile arama yapıp dokümanlar analiz edilebilir.

Yazarların Katkı Düzeyleri

Bu çalışmada iki yazar da eşit oranda katkıda bulunmuştur.

Kaynaklar

- Abwao, M., & Mishra, S. (2021). Media, culture, and news framing of disability in Kenya's Daily Nation newspaper. In M. S. Jeffress (Ed.), *Disability representation in film, tv, and print media* (pp. 235-255). Routledge. <https://books.google.com.tr/books?id=ObZ9EAAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Atıkaslan, H. O. (2022). İnternet haberlerinde sakatlık. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 31(2), 624-640. <https://doi.org/10.35379/cusosbil.1142476>
- Basmacı, G. (2022). Haber ajanslarındaki spor haberlerinin çeşitlilik bağlamında incelenmesi. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 29, 360-379. <https://dergipark.org.tr/en/pub/diclesosbed/issue/68712/954181>
- Beckett, A. E. (2009). 'Challenging disabling attitudes, building an inclusive society': Considering the role of education in encouraging non-disabled children to develop positive attitudes towards disabled people. *British Journal of Sociology of Education*, 30(3), 317-329. <https://doi.org/10.1080/01425690902812596>
- Bengi, H. (2012). Tarihsel süreç içinde Anadolu Ajansı'nın özgün kurumsal yapısı (1920-2011). *Atatürk Yolu Dergisi*, 13(50), 299-341. https://doi.org/10.1501/Tite_0000000360
- Ben-Zeev, T., Fein, S., & Inzlicht, M. (2005). Stereotype threat and arousal. *Journal of Experimental Social Psychology*, 41(2), 174-181. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2003.11.007>
- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27-40. <https://doi.org/10.3316/QRJ0902027>
- Briant, E., Watson, N., & Philo, G. (2013). Reporting disability in the age of austerity: the changing face of media representation of disability and disabled people in the United Kingdom and the creation of new 'folk devils'. *Disability & Society*, 28(6), 874-889. <https://doi.org/10.1080/09687599.2013.813837>
- Brittain, I. (2017). Communicating and managing the message: Media and media representation of disability and paralympic sport. In S. Darcy, S. Frawley & D. Adair (Eds), *Managing the paralympics* (pp. 241-262). Oxford University Press. https://link.springer.com/chapter/10.1057/978-1-137-43522-4_11
- Bulut, S., & Karaman, H. (2018). Özel gereksinimli bireylerin cinsel, fiziksel ve duygusal istismarı. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 19(2), 277-301. <https://doi.org/10.21565/ozelegitimdergisi.382961>
- Cairns, B., & McClatchey, K. (2013). Comparing children's attitudes towards disability. *British Journal of Special Education*, 40(3), 124-129. <https://doi.org/10.1111/1467-8578.12033>
- Campbell, F. (2009). *Contours of ableism: The production of disability and abledness*. Springer. <https://books.google.com.tr/books?id=sJ6HDAAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Carr, E. R. (2008). Quality of life for our patients: How media images and messages influence their perceptions. *Journal of Oncology Nursing*, 12(1), 43-51. <https://doi.org/10.1188/08.CJON.43-51>
- Carter, B. B., & Spencer, V. G. (2006). The fear factor: Bullying and students with disabilities. *International Journal of Special Education*, 21(1), 11-23.
- Cumberbatch, G., & Negrine, R. (2022). *Images of disability on television*. Taylor & Francis. <https://books.google.com.tr/books?id=pKWTEAAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Çelik, Ö., & İpçi, K. (2020). Zihinsel yetersizliği olan bireylere yönelik cinsel istismar: Ulusal haber ajanslarına yansıyan olgular üzerinden bir inceleme. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 8(2), 737-753. <https://doi.org/10.14689/issn.2148-624.1.8c.2s.14m>
- Darrow, A. A. (2015). Ableism and social justice. In C. Benedict, P. Schmidt & G. Spruce (Eds.), *The Oxford handbook of social justice in music education* (pp. 204-220). Oxford University Press. <https://books.google.com.tr/books?id=14WhCgAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>

- Dovidio, J. F., Pagotto, L., & Hebl, M. R. (2011). Implicit attitudes and discrimination against people with physical disabilities. In R. Wiener & S. Willborn (Eds.), *Disability and aging discrimination* (pp. 157-183). Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4419-6293-5_9
- Elliott, T. R. & Byrd, E. K. (1982). Media and disability. *Rehabilitation Literature*, 43(11-12), 348-355. https://www.researchgate.net/profile/Timothy-Elliott-4/publication/16977705_Media_and_disability/links/0deec519b856c15c15000000/Media-and-disability.pdf
- Erlingsson, C., & Brysiewicz, P. (2017). A hands-on guide to doing content analysis. *African Journal of Emergency Medicine*, 7(3), 93-99. <https://doi.org/10.1016/j.afjem.2017.08.001>
- Fırat, S. (2007). *İstismara ve ihmale uğramış çocukların tedavi ve rehabilitasyonu: Bir yataklı merkez modeli* (Tez Numarası: 624565) [Doktora tezi, Çukurova Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Fischer, C. (2006) *Research methods for psychologists: Introduction through empirical studies*. Elsevier Inc. <https://books.google.com.tr/books?id=j308zEmLYyUC&pg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Flick, U. (2018). *An introduction to qualitative research*. Sage Publications. [https://www.google.com.tr/books/edition/An_Introduction_to_Qualitative_Research/RR1tEAAAQBAJ?hl=tr&gbpv=1&dq=Flick%2C%20U.%20\(2018\).%20An%20introduction%20to%20qualitative%20research.%20London%2C%20Sage%20Publications.&pg=PA564&printsec=frontcover](https://www.google.com.tr/books/edition/An_Introduction_to_Qualitative_Research/RR1tEAAAQBAJ?hl=tr&gbpv=1&dq=Flick%2C%20U.%20(2018).%20An%20introduction%20to%20qualitative%20research.%20London%2C%20Sage%20Publications.&pg=PA564&printsec=frontcover)
- Friedman, C. (2018). Aversive ableism: Modern prejudice towards disabled people. *Review of Disability Studies: An International Journal*, 14(4), 1-21. <https://www.rdsjournal.org/index.php/journal/article/view/811>
- Friedman, C., & Owen, A. L. (2017). Defining disability: Understandings of and attitudes towards ableism and disability. *Disability Studies Quarterly*, 37(1). <https://doi.org/10.18061/dsq.v37i1.5061>
- Goggin, G., & Newell, C. (2005). *Disability in Australia: Exposing a social apartheid*. UNSW Press. <https://books.google.com.tr/books?id=UnChTqH99Z4C&pg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Haller, B. A. (2010). *Representing disability in an ableist world: Essays on mass media*. Advocado Press.
- Harnett, A. (2000). Escaping the evil avenger and the supercrip: Images of disability in popular television. *Irish Communication Review*, 8(1), 3. <https://doi.org/10.21427/D7271M>
- Horne, P. E., & Timmons, V. (2009). Making it work: Teachers' perspectives on inclusion. *International Journal of Inclusive Education*, 13(3), 273-286. <https://doi.org/10.1080/13603110701433964>
- Humeira, B., & Nurbaya, S. (2017). Framing of women with disabilities on online media. *International Conference on Diversity and Disability Inclusion in Muslim Societies (ICDDIMS 2017)*. Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/icddims-17.2018.24>
- Hunt, B., & Hunt, C. S. (2000). Attitudes toward people with disabilities: A comparison of undergraduate rehabilitation and business majors. *Rehabilitation Education*, 14(3), 269-283. <https://psycnet.apa.org/record/2001-14571-004>
- Kalfa, M., & Kocamaz-Adaş, S. (2019). Sosyal medyayı kullanım açısından Gençlik ve Spor Bakanlığının analizi. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 8-21. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/679217>
- Kaya, Z. (2018). *Yeni medyaya geçiş sürecinde ajans haberlerinin yapısal dönüşümü: Anadolu Ajansı örneğiyle* (Tez Numarası: 527922) [Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Kearney, A. (2009). *Barriers to school inclusion: An investigation into the exclusion of disabled students from and within New Zealand schools* [Yayınlanmamış Doktora Tezi]. Massey University.
- Kutlütürk, L. (2022). Engelli akademisyenler bağlamında akademik atama/yükseltme kriterleri için kullanılan web sitelerinin erişilebilirliğinin değerlendirilmesi. *Uluslararası Toplumsal Bilimler Dergisi*, 6(2), 1-17. <http://doi.org/10.30830/tobider.sayi.11.1>

- Kuyucu, M. (2019). Engelli çocuk ve medya: Engelli çocukların medyadaki temsili. İ. Alagöz (Ed.), *Sosyal bilimler alanında araştırma makaleleri-4* içinde (ss. 54-83). Gece Akademi. <https://docplayer.biz.tr/179922194-Sosyal-bilimler-alaninda-arastirma-makaleleri-4.html>
- Le, D. D., Leon-Gonzalez, R., & Giang, L. T. (2020). Decomposing gender inequality in functional disability among older people in Vietnam. *Archives of Gerontology and Geriatrics*, 87, 103989. <https://doi.org/10.1016/j.archger.2019.103989>
- Legg, D., & Steadward, R. (2011). The Paralympic Games and 60 years of change (1948-2008): Unification and restructuring from a disability and medical model to sport-based competition. *Sport in Society*, 14(9), 1099-1115. <https://doi.org/10.1080/17430437.2011.614767>
- Lewis, T. (2020). *Ableism: An updated definition*. <https://www.talilalewis.com/blog/ableism-2020-an-updated-definition>
- Lima, A. L. B. D., Espelt, A., Bosque-Prous, M., & Lima, K. C. (2020). Gender differences in disability among older adults in the context of social gender and income inequalities: 2013 Brazilian Health Survey. *Revista Brasileira de Epidemiologia*, 23, E200002. <https://doi.org/10.1590/1980-549720200002>
- MacPhail, C., Khoza, N., Abler, L., & Ranganathan, M. (2016). Process guidelines for establishing intercoder reliability in qualitative studies. *Qualitative Research*, 16(2), 198-212. <https://doi.org/10.1177/1468794115577012>
- Maenner, M. J., Shaw, K. A., Bakian, A. V., Bilder, D. A., Durkin, M. S., Esler, A., Furnier, S. M., Hallas, L., Hall-Lande, J., Hudson, A., Hughes, M. M., Patrick, M., Pierce, K., Poynter, J. N., Salinas, A., Shenouda, J., Vehorn, A., Warren, Z., Constantino, J. N., ... & Cogswell, M. E. (2021). Prevalence and characteristics of autism spectrum disorder among children aged 8 years-autism and developmental disabilities monitoring network, 11 sites, United States, 2018. *MMWR Surveillance Summaries*, 70(11), 1-16. <https://doi.org/10.15585/mmwr.ss7011a1>
- McMahon, B. T., West, S. L., Lewis, A. N., Armstrong, A. J., & Conway, J. P. (2004). Hate crimes and disability in America. *Rehabilitation Counseling Bulletin*, 47(2), 66-75. <https://doi.org/10.1177/00343552030470020101>
- Merriam, S. B., & Tisdell, E. J. (2016). Basic qualitative research. In S. B. Merriam & E. J. Tisdell (Eds) *Qualitative research: A guide to design and implementation* (pp. 195-236). Jossey-Bass.
- Metin, A., Gamsız-Bilgin, N., & Yıldırım, V. (2014). Bakımevinde ölüm ile sonuçlanan özel gereksinimli çocuğa yönelik fiziksel istismar olgusu. *Adli Tıp Bülteni*, 19(3), 193-197. <https://doi.org/10.17986/blm.2014193258>
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. Sage.
- Mitchell, F. R., Santarossa, S., Ramawickrama, I. L., Rankin, E. F., Yaciuk, J. A., McMahon, E. R., & Van-Wyk, P. M. (2019). An evaluation of social media images portrayal of disability discourse: Amputee fitness. *European Journal of Adapted Physical Activity*, 12(2), 1-15. <https://doi.org/10.5507/euj.2019.010>
- Moore, D., & Nettelbeck, T. (2013). Effects of short-term disability awareness training on attitudes of adolescent schoolboys toward persons with a disability. *Journal of Intellectual & Developmental Disability*, 38(3), 223-231. <https://doi.org/10.3109/13668250.2013.790532>
- Morgan, P. E., & Lo, K. (2013). Enhancing positive attitudes towards disability: Evaluation of an integrated physiotherapy program. *Disability and Rehabilitation*, 35(4), 300-305. <https://doi.org/10.3109/09638288.2012.691941>
- Nieminen, J. H., & Pesonen, H. V. (2019). Taking universal design back to its roots: Perspectives on accessibility and identity in undergraduate mathematics. *Education Sciences*, 10(1), 1-22. <https://doi.org/10.3390/educsci10010012>
- Olkin, R., Hayward, H., Abbene, M. S., & VanHeel, G. (2019). The experiences of microaggressions against women with visible and invisible disabilities. *Journal of Social Issues*, 75(3), 757-785. <https://doi.org/10.1111/josi.12342>
- Panitch, M. (1995). *As if children matter: Perspectives in children, rights, and disability*. Roeher Institute.

- Pernice, R., & Lys, K. (1996). Interventions for attitude change towards people with disabilities: How successful are they? *International Journal of Rehabilitation Research*, 19(2), 171-174. <https://doi.org/10.1097/00004356-199606000-00008>
- Purdue, D. E., & Howe, P. D. (2015). Plotting a Paralympic field: An elite disability sport competition viewed through Bourdieu's sociological lens. *International Review for the Sociology of Sport*, 50(1), 83-97. <https://doi.org/10.1177/1012690212470123>
- Quinlan, M. M., & Bates, B. R. (2009). Bionic woman (2007): Gender, disability and cyborgs. *Journal of Research in Special Educational Needs*, 9(1), 48-58. <https://doi.org/10.1111/j.1471-3802.2009.01115.x>
- Quinlan, M. M., & Bates, B. R. (2010). Are our president learning? Unpacking the enthymematic connections in the speech mistakes of President George W. Bush. *Journal of Research in Special Educational Needs*, 10(1), 3-12. <https://doi.org/10.1111/j.1471-3802.2009.01132.x>
- Ramasubramanian, S. (2007). Media-based strategies to reduce racial stereotypes activated by news stories. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 84(2), 249-264. <https://doi.org/10.1177/107769900708400204>
- Rees, L., Robinson, P., & Shields, N. (2019). Media portrayal of elite athletes with disability-a systematic review. *Disability and Rehabilitation*, 41(4), 374-381. <https://doi.org/10.1080/09638288.2017.1397775>
- Schalk, S. (2013). Metaphorically speaking: Ableist metaphors in feminist writing. *Disability Studies Quarterly*, 33(4). <https://doi.org/10.18061/dsq.v33i4.3874>
- Servidio, R., & Marcone, R. (2020). Classical and modern prejudice towards individuals with intellectual disabilities: A study on a sample of Italian university students. *The Social Science Journal*, 1-13. <https://doi.org/10.1080/03623319.2020.1799176>
- Sezer, F., & Gürsoy, F. (2022). Türkiye'de yayınlanan gazetelerde yer alan özel gereksinimli çocuklara yönelik istismar haberlerinin analizi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(81), 442-458. <https://doi.org/10.17755/esosder.1003036>
- Shessel, I., & Reiff, H. B. (1999). Experiences of adults with learning disabilities: Positive and negative impacts and outcomes. *Learning Disability Quarterly*, 22(4), 305-316. <https://doi.org/10.2307/1511264>
- Steele, C. M., Spencer, S. J., & Aronson, J. (2002). Contending with group image: The psychology of stereotype and social identity threat. *Advances in Experimental Social Psychology*, 34, 379-440. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(02\)80009-0](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(02)80009-0)
- Storey, K. (2007). Combating ableism in schools. *Preventing school failure: Alternative Education for Children and Youth*, 52(1), 56-58. <https://doi.org/10.3200/PSFL.52.1.56-58>
- Sullivan, E., & Masters-Glidden, L. (2014). Changing attitudes toward disabilities through unified sports. *Intellectual and Developmental Disabilities*, 52(5), 367-378. <https://doi.org/10.1352/1934-9556-52.5.367>
- Şahin, A., Özkan, R. A., & Turan, B. N. (2022). Sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları sorunlara ilişkin yapılmış bilimsel çalışmaların incelenmesi. *Educational Academic Research*, 45, 83-91. <https://doi.org/10.54614/AUJKKEF.2022.861151>
- Thompson, T. L. C., Emrich, K., & Moore, G. (2003). The effect of curriculum on the attitudes of nursing students toward disability. *Rehabilitation Nursing*, 28(1), 27-35. <https://doi.org/10.1002/j.2048-7940.2003.tb01718.x>
- Toplumsal Haklar ve Araştırmalar Derneği. (2016). *Engelli bireylere yönelik fiziksel-cinsel şiddet, istismar ve kötü muamele olayları izleme raporu*. http://www.engellihaklariizleme.org/tr/files/belgeler/fiziksel_cinsel_siddet_izleme_raporu_2016.pdf
- Tutgun-Ünal, A. (2020). Yeni medya ile yeni gazetecilik anlayışı: haber ajanslarının sosyal medya gazeteciliği açısından incelenmesi. *Erciyes İletişim Dergisi*, 7(2), 1011-1031. <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.647078>
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (1999). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (11. baskı). Seçkin Yayınevi.
- Zhang, L., & Haller, B. (2013). Consuming image: How mass media impact the identity of people with disabilities. *Communication Quarterly*, 61(3), 319-334. <https://doi.org/10.1080/01463373.2013.77698>

Investigation of News about the Success of Individuals with Special Needs in Türkiye's News Agencies

Yakup Burak ¹

İrem Girgin ²

Abstract

Introduction: The media has prepared several news items about individuals with special needs. This news, with a positive perspective, can change people's attitudes and behaviors toward individuals with special needs in a positive direction. Thus, this study aimed to examine the news published by national news agencies in Türkiye about the success stories of individuals with special needs using the document analysis method to change negative attitudes and mindsets toward individuals with special needs.

Method: The study was carried out using document analysis, one of the qualitative research methods. The three most distinguished national broadcast networks, Anadolu Agency, Demirören News Agency, and İhlas News Agency, were scanned for success stories of individuals with special needs. The news items published between 2010 and 2022 were analyzed with content analysis and then categorized and examined thoroughly. In total, 259 news items from Anadolu Agency, 311 news items from Demirören Agency, and 66 news items from İhlas News Agency were examined. These news items were evaluated under the following headings: news agency, news type, country of publication, gender of the individual, type of special needs, institution supporting the individual with special needs, type of success, and source of inspiration.

Findings: The findings showed that Türkiye's national news agencies published many news items about the success stories of individuals with special needs. The news items reached were categorized under education, business, art, sports, and social responsibility. As a result of examining the areas, it was found that most news items were prepared in the sports area.

Discussion: It was observed that negative news in the media was found more common and more visible. Therefore, this study aimed to examine success stories of individuals with special needs. The current study showed that news items regarding the success stories of individuals with special needs in the national news agencies were published broadly. The news items investigated in this study indicate that special needs are represented positively in the media and reveal that individuals with special needs have success stories in the fields of education, business, art, sports, and social responsibility. It can be recommended to scan different news agencies or use different keywords in future research.

Keywords: News agency, individuals with special needs, success story, individuals with disabilities, success.

To cite: Burak, Y., & Girgin, İ. (2024). Investigation of news about the success of individuals with special needs in Türkiye's news agencies. *Ankara University Faculty of Educational Sciences Journal of Special Education*, 25(3), 277-296. <https://doi.org/10.21565/ozelegitimdergisi.1337959>

¹Assist. Prof., Trakya University, E-mail: yakupburak@trakya.edu.tr, <https://orcid.org/0000-0002-0640-4749>

²**Corresponding Author:** Master of Science, Ministry of National Education, E-mail: iremgrgn.0@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-5361-9945>

Introduction

Individuals with special needs constitute a significant part of society. It can be said that social acceptance of such a large community is a responsibility that all people must have. On the other hand, upon reviewing the history of special needs, it is seen that there were unfavorable perspectives and deprecating emotions toward such individuals. This has been called ableism for a long time (Dolmage, 2017; Friedman & Owen, 2017; Lewis, 2020). Ableism is explained as a set of beliefs that approach special needs as an undesirable difference (Campbell, 2009). Forms of social prejudices such as ableism place individuals with special needs in an unequal position by characterizing their differences as undesirable qualities (Schalk, 2013). Although ableism may seem rare, related studies show that individuals with special needs can encounter ableist perspectives even in educational settings (Fremstad, 2009; Nieminen & Pesonen, 2020). Furthermore, ableist perspectives describe individuals with special needs as inherently problematic, helpless and resentful, creating negative beliefs and thoughts about special needs in people (Friedman, 2018).

It has been proven that negative approaches, prejudices, and discrimination faced by individuals with special needs are directly linked to ableism (Kutlutürk, 2022). It has been suggested that prejudice can lead to negative attitudes and discrimination against such individuals (McMahon et al., 2004). Additionally, it has been contended that unfavorable beliefs and feelings of individuals cause them to display negative behavior. In contrast, positive beliefs and feelings of individuals increased their tendency to display positive behavior (Shessel & Reiff, 1999). Individuals with special needs are exposed to discrimination and pity in many segments of society (Darrow, 2015). Moreover, recent studies have suggested that individuals with special needs experience problems such as being seen as abnormal in social settings and being exposed to exclusionary attitudes of students and parents in educational settings (Kearney, 2009; Servidio & Marcone, 2020; Storey, 2007). Furthermore, it has been found that news content about individuals with special news with an ableist perspective has become widespread in media outlets, thus concretizing feelings of pity toward these individuals. Therefore, it can be said that presenting news about individuals with special needs with unfavorable emotions and representing this group negatively has emerged as a different form of ableism (Darrow, 2015; Haller, 2010).

Considering the inclusivity of the media and its power to influence people, media content can be stated as an important factor in affecting individuals' attitudes or thoughts and ultimately changing their behaviors. Broadcast media significantly impacts society's views about individuals with special needs (Quinlan & Bates, 2009). Hence distorted representations of social minority groups in the media can affect their life quality and create identity perceptions regarding these individuals in the long term (Ben-Zeev et al., 2004). Furthermore, it has been noted that the content displayed in a way undermining the performance of individuals with special needs causes the performance of individuals to decrease and prevents them from realizing their intellectual potential (Steele et al., 2002). A study suggested that individuals without special needs often tend to exhibit avoidant behaviors toward individuals with special needs (Dovidio et al., 2011). Likewise, unfavorable perceptions of individuals with special needs have been indicated to damage their values in society and subsequently cause individuals to fail to accept their needs and cause them to experience identity confusion (Quinlan & Bates, 2010). Therefore, proactively addressing disabling attitudes toward individuals with special needs has been demonstrated as a vital process of shaping other people's attitudes (Beckett, 2009). On the other hand, negative attitudes toward individuals with special needs can lead to exclusionary behaviors toward such individuals. Hence, studies on the aforesaid issue should be continued in the literature (Hunt & Hunt, 2000). As indicated by previous studies, raising awareness regarding individuals with special needs is considered essential for integrating these individuals into society (Cairns & McClatchey, 2013). However, related research has noted that negative attitudes and behaviors toward individuals with special needs can lead to prejudices against such individuals. In this respect, numerous studies have been conducted to raise awareness regarding individuals with special needs (Carter & Spencer, 2006; Dovidio et al., 2011; Moore & Nettelback, 2013; Quinlan & Bates, 2010). Some studies have been conducted to change thoughts about individuals with special needs by changing educational curricula (Thompson et al., 2012). In contrast, others have addressed the change in attitudes toward individuals with special needs through combined sports activities (Sullivan, 2014). Some studies have focused on changing attitudes toward individuals with special needs through physiotherapy programs (Morgan & Lo, 2012).

Prior research has confirmed that gaining a prosocial perspective is essential to change the negative representation of individuals with special needs in the media (Friedman & Owen, 2017). On the other hand, while there are many news items about individuals with special needs in the media, scientific studies have mostly emphasized the negative aspects of individuals (Briant et al., 2013; Worrell, 2018; Zhang & Haller, 2003). Some studies draw attention to ableism and argue that individuals with special needs are a neglected group (Lewis, 2020).

In particular, studies containing published news about the neglect or abuse of individuals with special needs are more common in the scientific literature, which can fuel feelings such as pity and sadness toward individuals with special needs (Bulut & Karaman, 2018; Çelik & İpçi, 2020; Fırat, 2007; Metin et al., 2014; Sezer & Gürsoy, 2022; Social Rights and Research Association, 2016). In other words, these studies can allow ableism to be fueled by scientific research. Previous studies have indicated that the news representing individuals with special needs in a highly positive perspective is ignored in the media and scientific studies, and thus very few news items are reflected in scientific studies in this positive light (Cumberbatch & Negrine, 2022; Pernice & Lys, 1996). Considering the extreme importance of the media in reflecting a positive perspective on individuals with special needs, this study aimed to contribute to the related literature (Abwao & Mishra, 2021; Atıkaslan, 2022; Elliott & Byrd, 1982; Kuyucu, 2019; Panitch, 1995). Consequently, the present study also aimed to change negative attitudes and unfavorable mindsets toward individuals with special needs by encouraging positive attitudes and better perspectives through evaluating the news published by national news agencies in Türkiye about the success of individuals with special needs.

Method

Design of the Study

This study evaluated success stories about individuals with special needs published by national news agencies in Türkiye with the document analysis method. Document analysis, one of the qualitative research methods, is a process that includes examining and evaluating printed or electronic documents (Fischer, 2006). Document analysis can be used as a stand-alone method or an additional type of data analysis in studies using qualitative methods (Yıldırım & Şimşek, 1999). Document analysis has been frequently used to find appropriate answers to research questions on a determined topic, support research data, and monitor the change in the literature over time (Bowen, 2009). Furthermore, the document analysis method has provided numerous advantages to researchers since it is efficient, low-cost, and independent in execution (Bryman, 2012). In this regard, online news platforms, Anadolu Agency (AA), Demirören News Agency (DNA), and İhlas News Agency (İNA), were used as media outlets. Success stories published between 2010 and 2022 were evaluated and examined.

Participants

The study population consisted of news published on AA, DNA, and İNA online news platforms. The above-mentioned news agencies were selected since they are among the agencies that transmit the most content to the mass media in Türkiye (Basmacı, 2022; Tutgun-Ünal, 2022). There are 14 local news agencies in Türkiye, including three major news agencies (AA, DNA, and İNA), one public and two private. There are approximately 50 local and foreign news agencies in Türkiye. However, among these agencies, the aforementioned three news agencies have been determined to reach the widest audience (Basmacı, 2022; Tutgun-Ünal, 2022). AA was founded on April 6, 1920, under the instructions of Mustafa Kemal during Türkiye's War of Independence (Bengi, 2012). Since that year, it has been financed by the state as the official national news agency of the Republic of Türkiye and maintains its place nowadays as the largest broadcast network. Concerning DNA, Hürriyet News Agency and Milliyet News Agency merged in 1999, establishing Doğan News Agency. It continued broadcasting under the name Doğan News Agency until 2018. This agency was renamed Demirören News Agency (DNA) after it was sold to Demirören Group in 2018. DNA, which has news offices at many points, has agreements with many private sectors that make daily news (Kaya, 2018). İNA was Türkiye's first private news agency, founded in 1993, and continues to provide news within Türkiye and other countries. A study examined the activity of news agencies in social media accounts and stated that AA, DNA, and İNA were the top three most followed news agencies in Türkiye (Tutgun-Ünal, 2020). Therefore, the three news agencies mentioned were chosen in this study.

Data Collection Tools

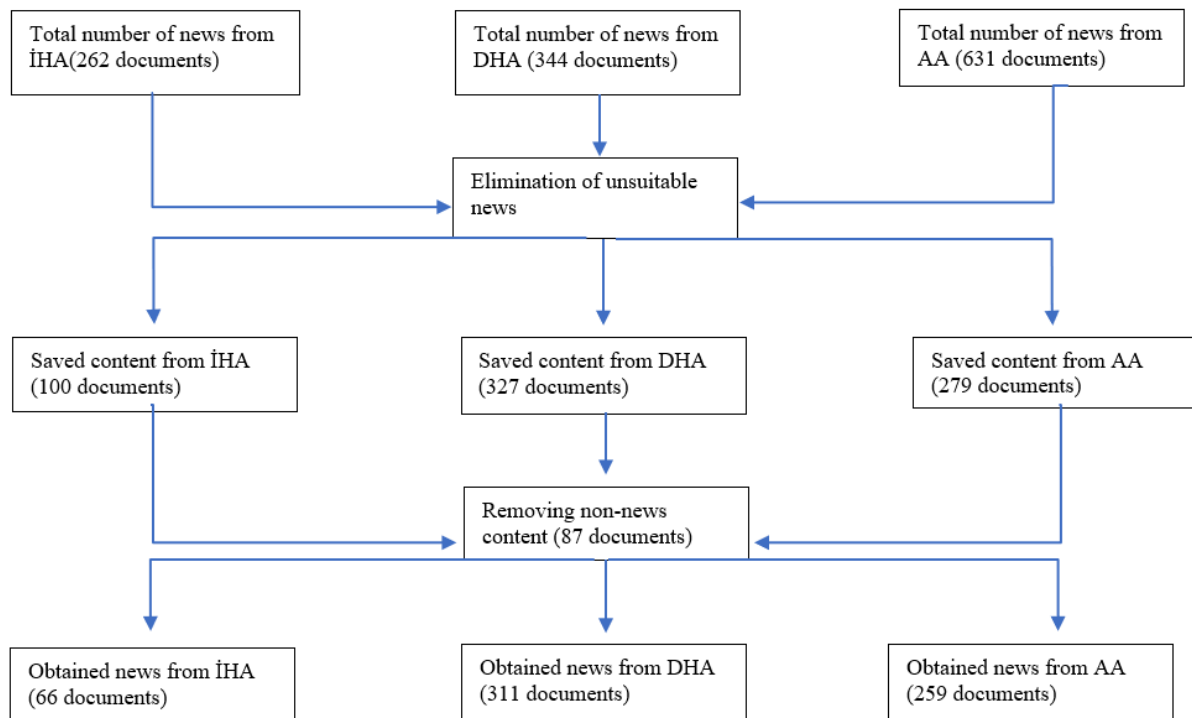
It is stated that studies included in the document analysis must be original, reliable, symbolic, and meaningful (Flick, 2018). In this regard, the criterion sampling method was employed to select the news. The criterion sampling method is used as a purposeful sampling type that allows the selection of a sample suitable for the study's purpose by considering some criteria (Miles & Huberman, 1994). In the present study, the criteria sought in the news were determined as "being an individual with special needs" and "having a success story." Since it is specific to the nature of qualitative research, the number of studies was not determined in advance. Still, it was expected to reach a saturation point in the study as the data were collected (Merriam & Tisdell, 2016).

The specified keywords "disabled individual," "individual with disabilities," and "individual with special needs" were searched together with the keyword "success" through the online news agencies. Among the news

obtained, there were a total of 1220 news items, including 262 news items from İHA, 327 news items from DNA, and 631 news items from AA, that met the criteria of "both being an individual with special needs and covering a success story" and being published between 2010 and 2023. News that did not comply with the study's purpose and the specified criteria were eliminated. For example, news irrelevant to the topic or did not address the success of individuals with special needs was eliminated. It was determined that there were 723 news items that met the eligibility criteria within the framework of the research rules. As a result of the eliminations, it was decided to continue the document analysis with 636 news items determined to be suitable for the study's purpose (Figure 1). A total of 636 news stories about the success of individuals with special needs were published between 2010 and 2022 by the three news agencies in Türkiye. It was found that 40.7% of these news items were published by AA (259), 48.9% (311) by DNA, and 10.4% (66) by İHA. The news items deemed appropriate to be included in the study by two researchers were converted into PDF files on the computer. Afterward, each news item was assigned an ID, and the data were sorted, classified, and coded.

Figure 1

The Process of Selecting News About the Success Stories of Individuals with Special Needs in National News Agencies

Note: AA = Anadolu Agency; DNA = Demirören News Agency; İHA = İhlas News Agency.

Data Analysis

The obtained news items were categorized, organized, and examined using the content analysis method (Bowen, 2009). The content analysis method aims to systematically transform large amounts of written information into an organized and concise summary (Erlingsson & Brysiewicz, 2017). After selecting categories, a comparative method was employed to reveal clustered patterns and concepts. The data obtained were grouped into themes according to their common characteristics. Subsequently, the data were organized according to the determined categories using content analysis. During the analysis, the news items were divided according to the following categories: a) news agency, b) type of news, c) country of publication, d) city of publication, e) month of publication, f) age of the individual with special needs, g) gender of the individual with special needs, h) the type of disability of the individual with special needs, i) the institution supporting the individual with special needs, j) the type of success of the individual with special needs, and k) the source of inspiration of the individual with special needs.

An important point in ensuring the transparency of the coding and the reliability of the data in content analysis is intercoder reliability (MacPhail et al., 2016). To ensure intercoder reliability, two researchers coded the data separately. Miles and Huberman (1994) stated that the intercoder agreement percentage should be at least 70%. The reliability formula of Miles and Huberman (1994) (Reliability = Consensus / [Consensus + Dissensus X 100]) was used during the calculation. As a result, the percentage of agreement between the coders was calculated as 94%, which can be considered a very high level (Alhojailan, 2012).

Results

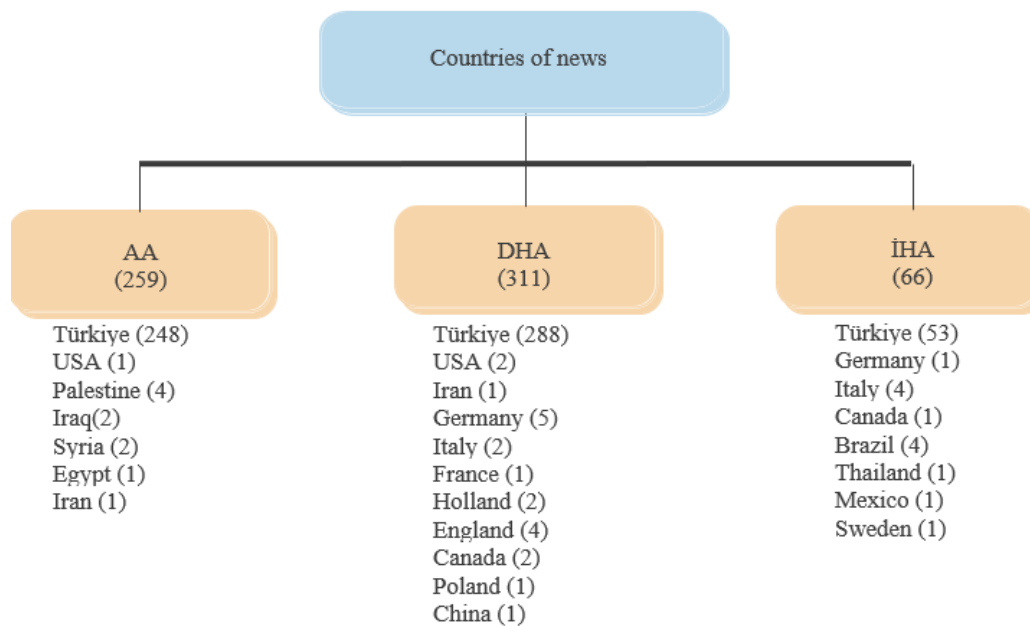
Document analysis was conducted to evaluate the news published between 2010 and 2022 in Türkiye's online web agencies, AA, DNA, and İNA, about the success of individuals with special needs. The findings obtained are discussed below. A total of 636 news stories about the success of individuals with special needs were published between 2010 and 2022 by the three national news agencies in Türkiye included in the current study. It was determined that 40.7% of these news stories were published by AA (259), 48.9% (311) by DNA, and 10.4% (66) by İNA. As a result of evaluating the news agencies, it was found that DNA published the highest number of news items between 2010 and 2023. Among the following news agencies, it was found that a total of 259 news stories were published by AA and 66 by İNA. The investigation regarding news type showed that the most frequently used news type was written news (616). Additionally, all news agencies published a total of 20 video news. DNA broadcast most frequently in the video news category (14).

Regarding the ages of individuals with special needs, their average ages were ($\bar{x} = 26.88, sd = 11.58, Min = 6, Max = 80$) for AA, ($\bar{x} = 24.81, sd = 10.59, Min = 8, Max = 63$) for DNA, and ($\bar{x} = 27.03, ss = 14.46, Min = 7, Max = 65$) for İNA. However, the age of individuals with special needs was not indicated in the following numbers of news: 170 news articles in AA, 127 articles in DNA, and 34 articles in İNA. In general, individuals with special needs were concentrated in the middle age group. Still, there were also individuals with a success story in a much younger or very old age group.

Concerning the gender of the individuals with special needs in the news stories published by AA, 25.1% (65) of the individuals were female, 61% were male (158), and 1.9% were in a mixed group. However, the gender was not specified in 12% (31). In the news items of DNA, 28.9% (90) of the individuals were female, 45.7% (142) were male, and 4.5% (14) were in a mixed group, but the gender of 20.9% (65) individuals was not specified. In the news stories published by İNA, 34.8% (23) of the individuals were female, 54.5% (36) were male, and 4.5% (3) were in a mixed group, but the gender was not specified in 6.1% (4).

Figure 2

Countries of News About the Success of Individuals with Special Needs in National News Agencies

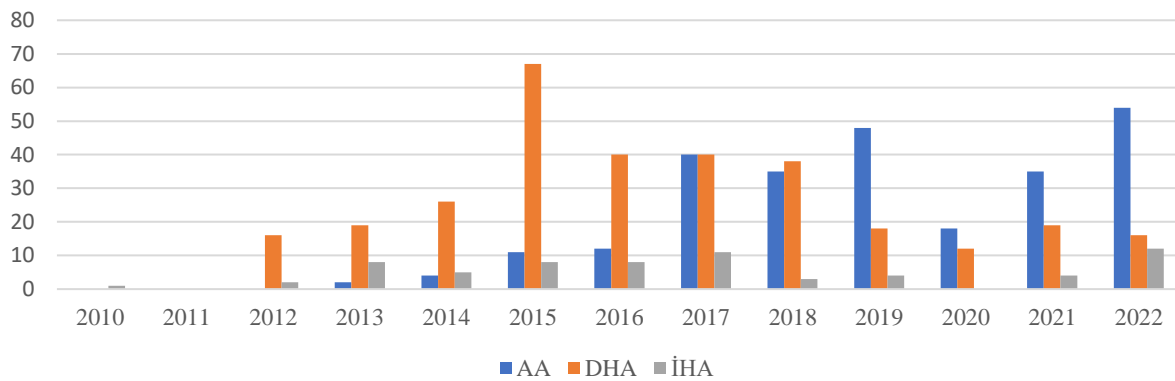
Note: AA = Anadolu Agency; DNA = Demirören News Agency; İHA = İhlas News Agency.

According to the findings, the country with the most publications in all news agencies was Türkiye. Moreover, regarding the distribution of the news published by AA, 95.8% of the news stories were from Türkiye, 0.4% were from the USA, 1.5% were from Palestine, 0.8% were from Iraq, and 0.8% were from Syria. The findings showed that 0.4% of the news items were from Egypt and 0.4% were from Iran. Hence, AA mostly reported on the success of individuals with special needs from Türkiye and Middle Eastern countries.

The findings demonstrated that 92.6% of the news items published by DNA were from Türkiye, 0.6% from the USA, 0.3% from Iran, 1.6% from Germany, 0.6% from Italy, 0.3% from France, 0.6% from the Netherlands, 1.3% from the UK, 0.6% from Canada, 0.3% from Hungary, 0.3% from Poland, and 0.3% from China. Accordingly, it can be said that DNA mostly reported success news for individuals with special needs from Türkiye and Western countries. According to the findings, 80.3% of the news stories in İNA were from Türkiye, 1.5% from Germany, 6.1% from Italy, 1.5% from Canada, 6.1% from Brazil, 1.5% from Thailand, 1.5% from Mexico, and 1.5% from Sweden. Therefore, it can be said that İNA mostly reported on the success of individuals with special needs from Türkiye and Western countries, and very few news items were about the success of individuals with special needs from South America and Far East countries.

Figure 3

Year of Publication of News About the Success of Individuals with Special Needs

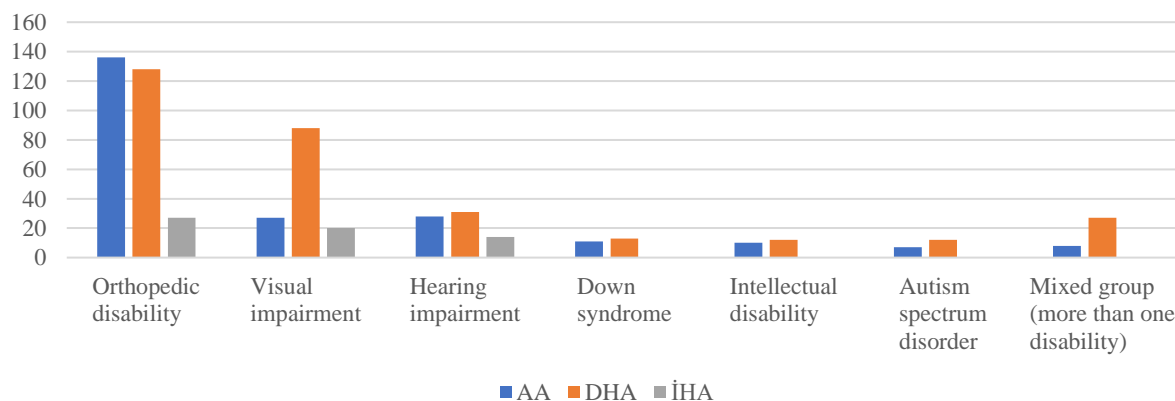

Note: AA = Anadolu Agency; DNA = Demirören News Agency; İHA = İhlas News Agency.

Regarding the publication year of the news about the success of individuals with special needs, the results showed that the highest number of news items was published by AA in 2019 (48 news items), 67 news items were published by DNA in 2015, and 11 by İNA in 2017. Additionally, it was found that the number of news items in AA was increasing over the years. On the contrary, the number of news items in DNA and İNA seemed to fluctuate. Consequently, the number of news stories increased over the years in AA. In DNA, this situation gained momentum until 2015 but decreased in the following years, and the number of news items in İNA fluctuated over the years.

Figure 4

Type of the Disability of Individuals with Special Needs in The News

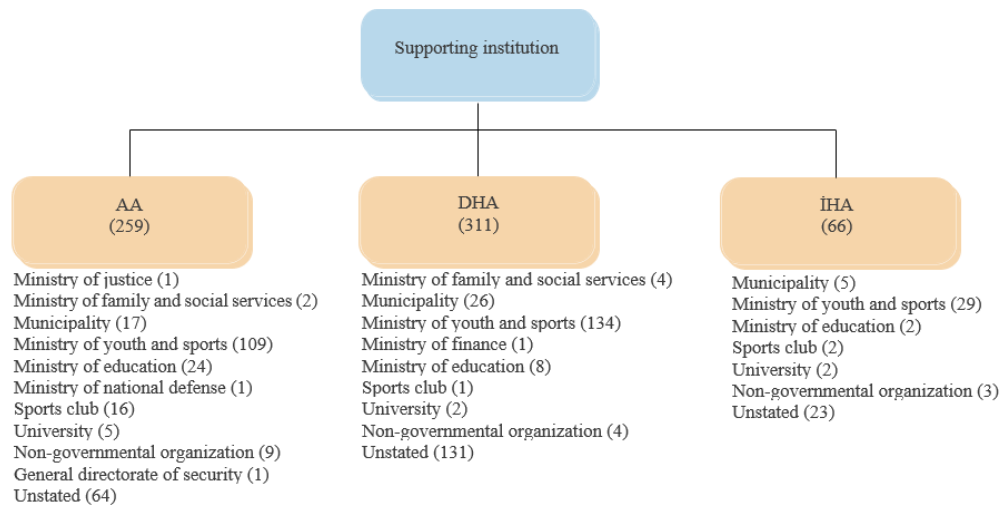

Note: AA = Anadolu Agency; DNA = Demirören News Agency; İHA = İhlas News Agency.

Findings regarding the type of disability in the news items published by İNA demonstrated that 40.9% of the individuals had orthopedic disability, 30.3% had visual impairment, 21.2% had hearing impairment, 4.5% had intellectual disability, 1.5% had autism spectrum disorder, and 1.5% were in a mixed group (more than one disability). Findings regarding the type of disability in the news stories published by AA showed that 52.5% of the individuals had orthopedic disability, 22.8% had visual impairment, 10.8% had hearing impairment, 4.2% had Down syndrome, 3.9% had intellectual disability, 2.7% had autism spectrum disorder, and 3.1% were in a mixed group (more than one disability). Findings regarding the type of disability in the news items published by DNA indicated that 41.2% of the individuals had orthopedic disability, 28.3% had visual impairment, 10% had hearing impairment, 4.2% had Down syndrome, 3.9% had intellectual disability, 3.9% had autism spectrum disorder, and 8.7% were in a mixed group (more than one disability).

Figure 5

Institutions Supporting the Success of Individuals with Special Needs

Note: AA = Anadolu Agency; DNA = Demirören News Agency; İHA = İhlas News Agency.

News items were investigated regarding the institutions supporting the success of individuals with special needs. The findings showed that the following organizations supported individuals with special needs in the news stories published by AA: 0.4% by the Ministry of Justice, 0.8% by the Ministry of Family and Social Services, 6.6% by a municipality, 42.1% by the Ministry of Youth and Sports, 9.3% by the Ministry of Justice, 0.4% by the Ministry of National Defense, 6.2% by a sports club, 1.9% by a university, 3.5% by an NGO, and 0.4% by the police department. However, 28.6% of the news did not specify the supporting institution.

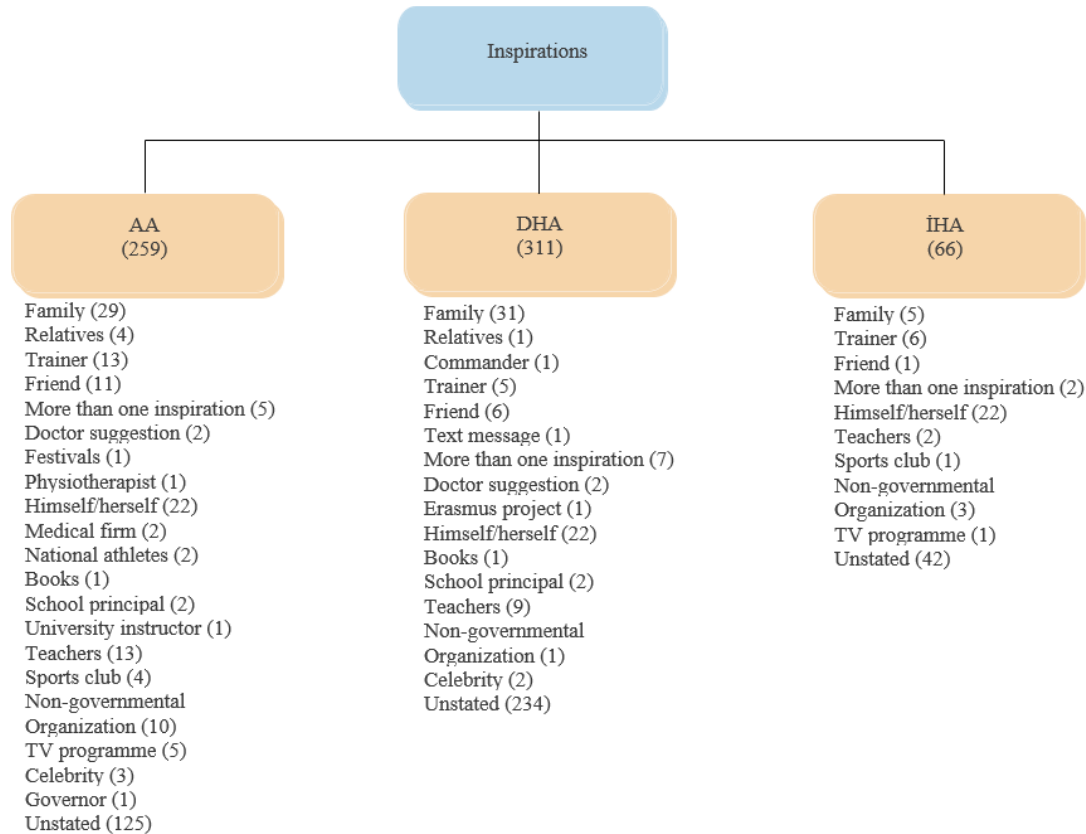
The findings demonstrated that the following organizations supported individuals with special needs in the news items published by DNA: 1.3% by the Ministry of Family and Social Services, 8.4% by a municipality, 43.1% by the Ministry of Youth and Sports, 0.3% by the Ministry of Finance, 2.6% by the Ministry of National Education, 0.3% by a sports club, 0.6% by the Ministry of National Education, 1.3% by a university, and 1.3% by NGOs. On the other hand, 42.2% of the news did not indicate the supporting institution. According to the findings, individuals with special needs in the news stories published by İNA were supported by the following organizations: 7.6% by a municipality, 43.9% by the Ministry of Youth and Sports, 3% by the Ministry of National Education, 3% by a sports club, 3% by a university, and 4.5% by an NGO. However, 34.8% of the news did not specify the supporting institution. In line with these findings, the Ministry of Youth and Sports was the institution that supported the success of individuals with special needs, and almost one in every two news stories was about individuals supported by this ministry. The findings also showed that the number of news items that did not mention the supporting institution was quite high.

News items were evaluated regarding the inspirations for individuals with special needs. The findings showed that individuals with special needs in the news published by AA were inspired by the following: 11.2% by the family, 1.5% by relatives, 5% by a coach, 4.2% by friends, 1.9% had more than one source of inspiration, 0.8% were inspired by doctor suggestion, 0.4% by the festivals attended, 8.5% by physiotherapists, 0.8% by a medical company, 1.5% by national athletes, 0.4% by books, 0.8% by a school principal, 0.4% by university instructors, 5% by teachers, 1.5% by a sports club, 3.9% by an NGO, 1.9% by a TV program, 1.2% by a celebrity,

and 0.4% by a governor. On the contrary, approximately half of the news (48.3%) did not specify the source of inspiration. Moreover, the findings indicated that five people (1.9%) stated more than one source of inspiration, and two of these inspirations were indicated as family and teacher and family & teacher.

Figure 6

Inspirations for Individuals with Special Needs

Note: AA = Anadolu Agency; DNA = Demirören News Agency; İHA = İhlas News Agency.

According to the findings, individuals with special needs in the news published by DNA were inspired by the following: 10% by the family, 0.3% by relatives, 0.3% by a commander, 1.6% by a coach, 1.9% by friends, 0.3% by a text message, 2.3% had more than one source of inspiration, 0.6% were inspired by doctor suggestion, 0.3% by books, 0.6% by a school principal, 2.9% by teachers, 1% by an NGO, 0.6% by a celebrity, and 0.4% by a governor. Approximately three-quarters of the news (75.22%) did not specify sources of inspiration. Moreover, 7 people (2.3%) stated more than one source of inspiration; two of these inspirations were indicated as their family and commander and their family and teacher.

The findings demonstrated that individuals with special needs in the news items in İNA were inspired by the following: 7.6% by the family, 9.1% by coaches, 1.5% by friends, 3% by teachers, 1.5% by sports clubs, 4.5% by an NGO, and 1.5% by a TV program. However, it was determined that more than half of the news (76%) did not indicate sources of inspiration. Moreover, 2 people (3%) stated more than one source of inspiration, and two of these inspirations were indicated as their teacher and family or their friend and teacher.

The news items published by AA were investigated regarding the achievement areas of individuals with special needs. The findings showed that achievements were gathered under 5 themes (10.8% under education, 10.4% under work, 8.1% under art, 5% under social responsibility, and 65.6% under sports). In this regard, it can be said that the news agency mostly reported in sports, while a limited number of news stories were prepared in other areas.

Of the success stories published by AA in the field of *education*, 14.3% were about having a successful educational life, 3.6% were about the removal of a disability report at the end of education, 7.1% were about

receiving a degree in the KPSS (Public Personnel Selection Examination), 7.1 % were about receiving a degree in high school entrance exams, 14.3% were about achieving international academic success, 3.6% were about the successful completion of university education, 28.6% were about achieving success in university entrance exams, 10.7% were about successful university education, and 10.7% were about entering a desired university program. The findings obtained from the success stories published by AA in the field of *work* showed that individuals with special needs succeeded in many professional fields. Of individuals with special needs, 7.4% were lawyers, 3.7% were realtors, 7.4% were journalists, 11.1% were entrepreneurs, 7.4% were officers, 11.1% had a job, 3.7% were notaries, 25.9% were teachers, 3.7% were psychologists, 11.1% were craftsmen, 3.7% were writers, and 3.7% were programmers. In the success stories published by AA in the *arts field*, news stories were distributed in the following way: 9.5% about dance, 9.5% about literature, 28.6% about handicrafts, 42.9% about music, 4.8% about painting, and 4.8% about theater.

In the success stories published by AA in the field of *social responsibility*, news items were distributed as follows: 15.4% about bringing individuals with special needs into social life, 15.4% about directing individuals with special needs to sports, 38.5% about raising awareness of special needs, and 30.8% about the assistive technology development category. In the success stories published by AA in the field of *sports*, news stories were distributed as shown below: 1.2% shooting, 2.9% athletics, 5.9% basketball, 1.8% arm wrestling, 10.6% multiple branches, 0.6% bocce, 0.6% bowling, 0.6% javelin throwing, 0.6% diving, 12.4% football, 0.6% futsal, 1.8% goalball, 3.5% wrestling, 4.1% weightlifting, 1.2% handball, 6.5% judo, 2.9% karate, 0.6% skiing, 4.7% table tennis, 2.9% archery, 0.6% wheelchair racing, 6.5% taekwondo, 3.5% tennis, 0.6% long jump, 0.6% volleyball, 1.2% bodybuilding, 1.2% sailing, and 20% swimming.

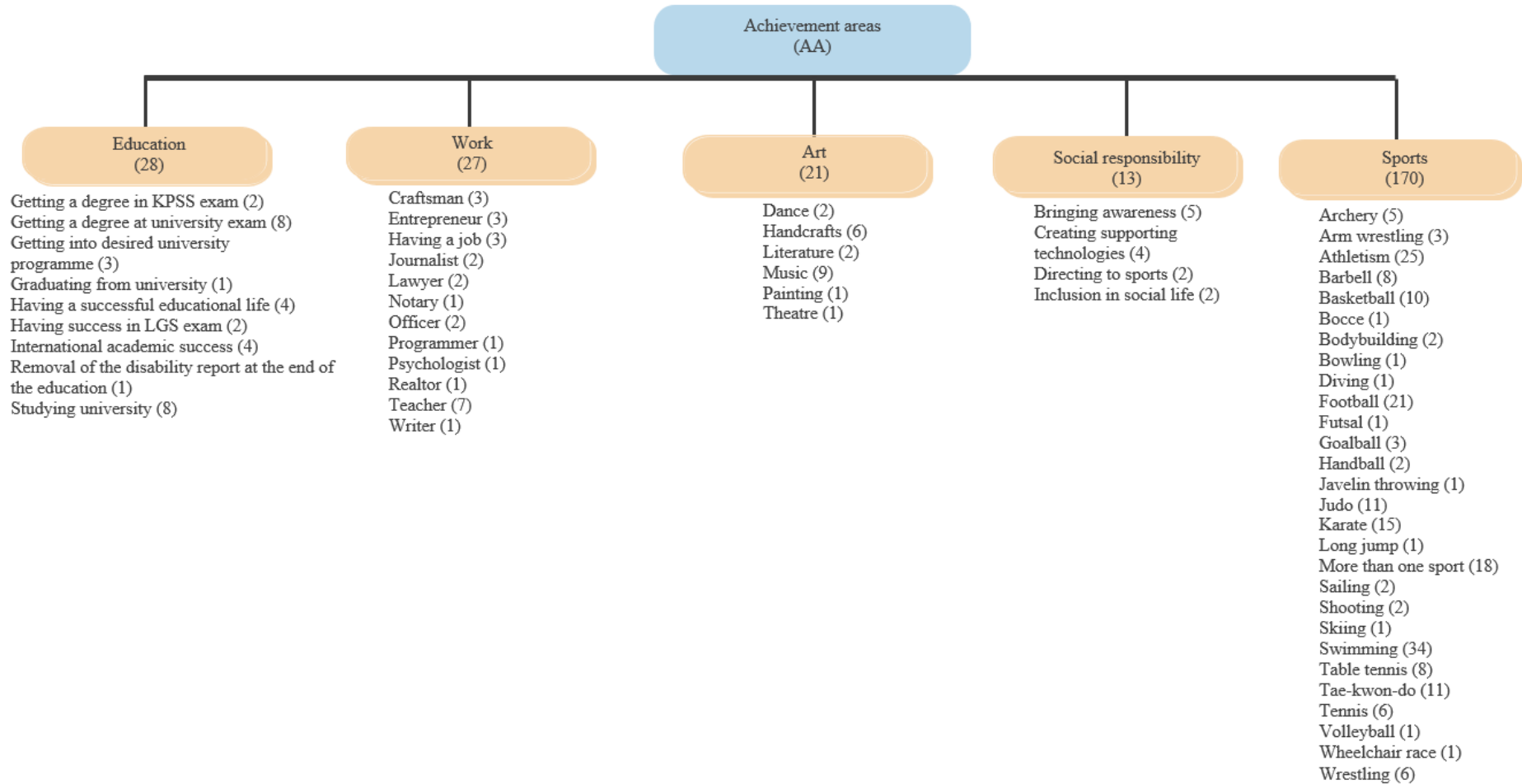
The news stories published by DNA were investigated regarding the achievement areas of individuals with special needs. According to the findings, achievements were gathered under 5 themes: 18% under education, 10.3% under work, 6.4% under arts, 1.6% under social responsibility, and 63.6% under sports. In this regard, it can be said that this news agency mostly covered subjects related to the achievements of individuals with special needs in sports, and fewer news items were prepared about other areas.

Of the success stories published by DNA in the field of *education*, 21.4% were about having a successful educational life, 3.6% were about receiving a degree in the KPSS, 7.1% were about high school graduation success, 8.9% were about receiving a degree in high school exams, 1.8% were about receiving a degree in the TUS exam, 3.6% were about achieving international academic success, 14.3% were about graduating from university, 16.1% were about receiving a degree in the university entrance exam, 7.1% were about studying at university, 12.5% were about entering a desired university program, and 3.6% were about graduating from university with a degree. The findings obtained from the success stories published by DNA in the field of *work* showed that individuals with special needs were successful in many professional fields. Of the individuals with special needs, 3.1% were coaches, 9.4% were lawyers, 3.1% were physiotherapists, 12.5% were entrepreneurs, 12.5% were officers, 25% had a job, 3.1% were engineers, 9.4% were teachers, 3.1% were providing jobs for individuals, 3.1% were painters, 6.3% were writers, and 9.4% were programmers (in an international company).

In the success stories published by DNA in the field of *art*, 10% of individuals with special needs succeeded in more than one branch of art, 25% in dance, 10% in literature, 25% in music, 5% in performance art, 5% in painting, and 20% in the theater category. In the success stories published by DNA in the field of *social responsibility*, news items were distributed in the following way: 40% were about the inclusion of individuals with special needs in social life, 20% were about directing individuals with special needs to sports, and 40% were about raising awareness of special needs. In the success stories published by DNA in the field of *sports*, news stories were distributed as follows: 0.5% shooting, 14.1% athletics, 0.5% badminton, 4% basketball, 0.5% arm wrestling, 6.1% more than one branch, 2.5% bocce, 0.5% boxing, 0.5% fencing, 6.6% football, 2% futsal, 3.6% goalball, 1% javelin throwing, 3.5% wrestling, 5.1% weightlifting, 0.5% handball, 1.5% gymnastics, 9.1% judo, 2% karate, 1% skiing, 3% table tennis, 5.1% archery, 1% chess, 3% taekwondo, 1.5% tennis, 0.5% climbing, 1% volleyball, 2.5% bodybuilding, 0.5% sailing, and 16.7% swimming.

Figure 7

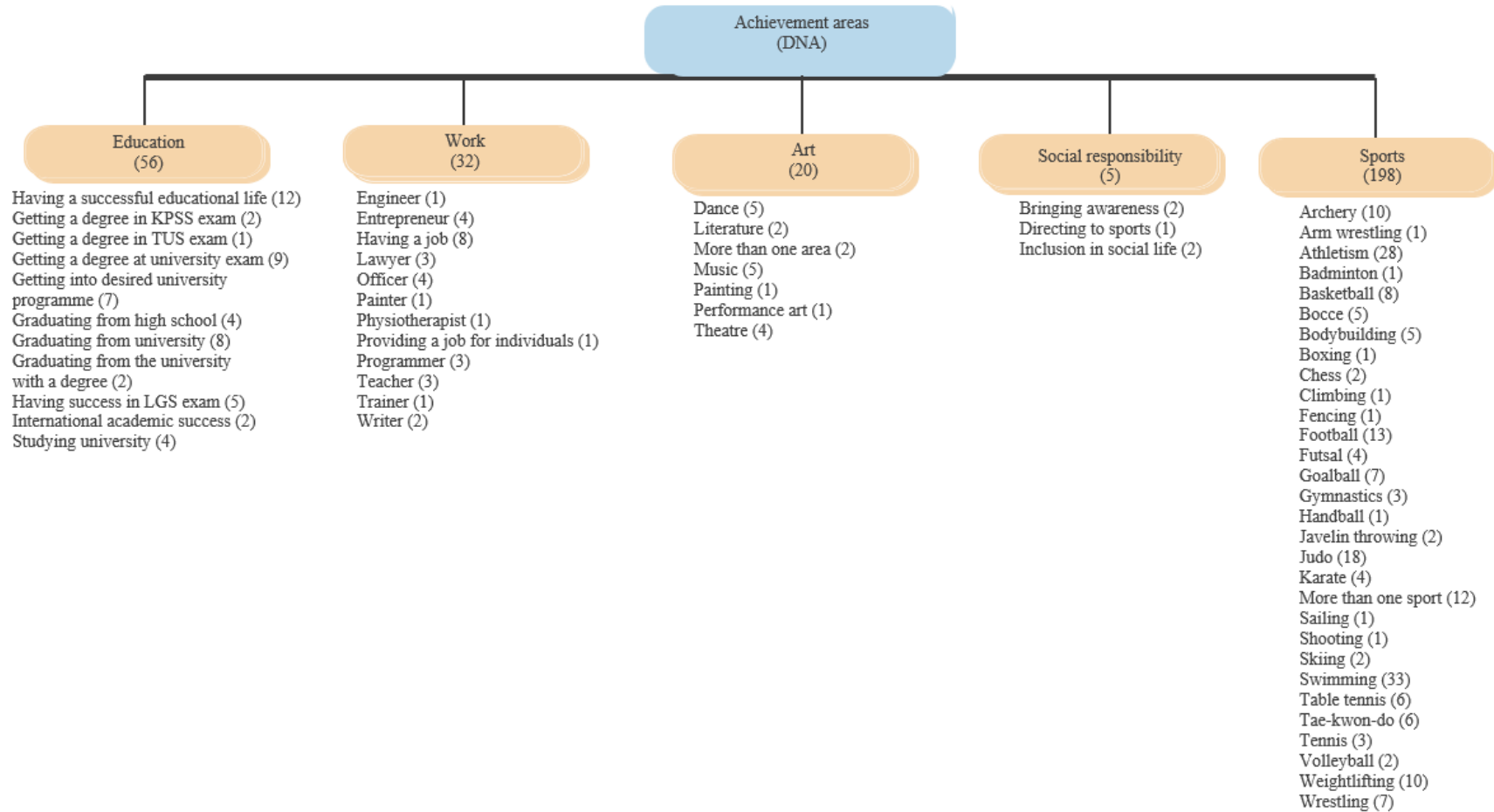
Achievement Areas of Individuals with Special Needs in AA

Note: AA = Anadolu Agency.

Figure 8

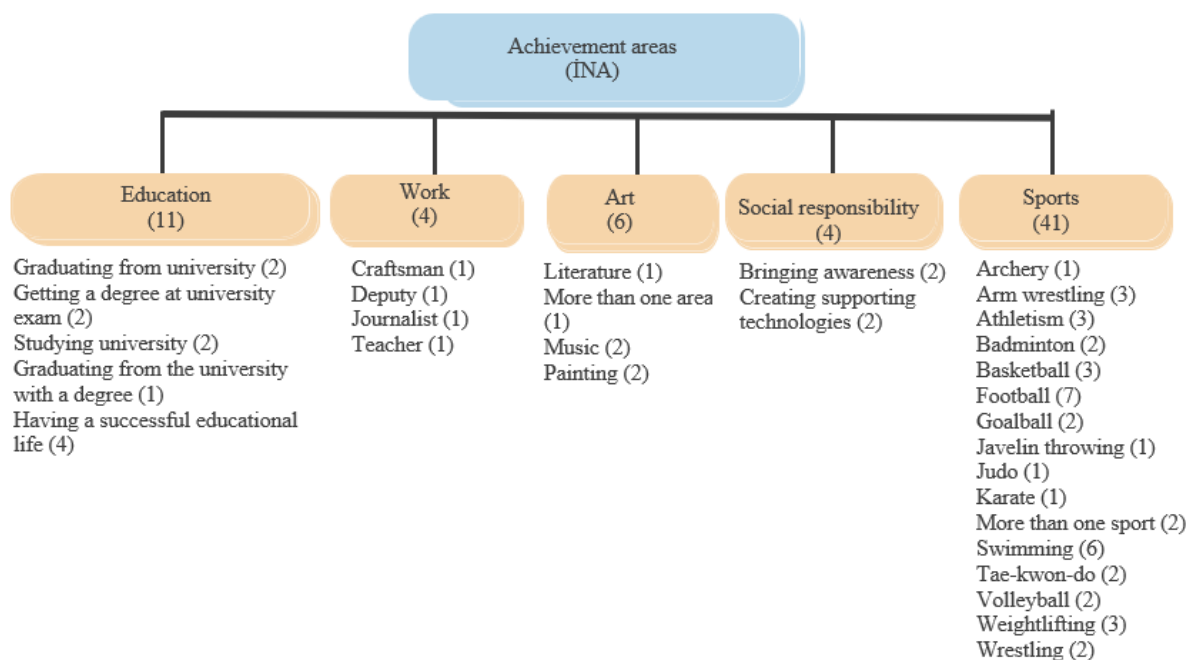
Achievement Areas of Individuals with Special Needs in DNA

Note: DNA = Demirören News Agency.

Figure 9

Achievement areas of individuals with special needs in İNA

Note: İNA = İhlas News Agency.

The news stories published by İNA were investigated regarding the achievement areas of individuals with special needs. In line with the findings, achievements were gathered under 5 themes: 16.7% under education, 6.1% under business, 9.1% under art, 6.1% under social responsibility, and 62.1% under sports. In this regard, it can be said that the news agency mostly made news about the success of individuals with special needs in sports, while fewer news items were prepared about other areas.

Of the success stories published by İNA in the field of *education*, 36.4% were about having a successful educational life, 18.2% were about the successful completion of university education, 18.2% were about being successful in the university entrance exam, 18.2% were about continuing university education, and 9.1% were about graduating from university with a degree. According to the findings from the success stories published by İNA in the field of *work*, individuals with special needs succeeded in many professional fields. Of individuals with special needs, 25% were journalists, 25% were Members of Parliament, 25% were teachers, and 25% were craftsmen.

In the success stories published by İNA in *art*, 16.7% of individuals with special needs succeeded in more than one art area, 16.7% in the literature category, 33.3% in the music category, and 33.3% in the painting category. In the success stories published by İNA in the field of *social responsibility*, news items were distributed in the following way: 50% were about raising awareness of individuals with special needs, and 50% were in the category of assistive technology development. In the success stories published by İNA in the field of *sports*, news stories were distributed as follows: 7.3% athletics, 4.9% badminton, 7.3% basketball, 7.3% arm wrestling, 4.9% more than one sport, 2.4% javelin throwing, 17.1% football, 4.9% goalball, 4.9% wrestling, 7.3% weightlifting, 2.4% judo, 2.4% karate, 2.4% archery, 4.9% taekwondo, 4.9% volleyball, and 14.6% swimming.

Discussion

This study aimed to emphasize the current positive perspective in the media on individuals with special needs while ensuring the prevalence of a prosocial perspective on individuals with special needs in scientific research and to present this positive approach in the media to readers. In this regard, the document analysis method was used. In the study, news items published by AA, DNA, and İNA, which have the largest broadcast networks in Türkiye, for 12 years were examined, and it was determined that these three news agencies published many success stories. Considering the importance of a prosocial perspective in changing the negative representation in

the media in many studies on individuals with special needs (Friedman & Owen, 2017), such a high number of news stories prepared on the relevant subject showed the effectiveness of Turkish national media outlets.

The literature review demonstrated that scientific studies ignored the news representing individuals with special needs in a positive light (Cumberbatch & Negrine, 2022; Pernice & Lys, 1996) and unfavorable news about individuals with special needs appeared more frequently (Bulut & Karaman, 2018; Çelik & İpçi, 2020; Fırat, 2007; Metin et al., 2014; Sezer & Gürsoy, 2022). Likewise, depictions of individuals with special needs in broadcast media revealed that individuals with special needs were more often reflected in fictional publications as having an easily identifiable special need and with pity-inducing simple character traits (Harnett, 2000). Similarly, news about individuals with special needs published by news agencies indicated that these individuals were described as helpless, dependent, and not self-sufficient (Briant et al., 2013). Furthermore, more news stories focused on the negative aspects of individuals with special needs, such as "disadvantaged," "diseased," and "disabled" (Zhang & Haller, 2013). Depicting individuals with special needs in this way may cause them to be labeled in society and be exposed to some prejudices (Mitchell et al., 2019). Mass media is considered an important public information source and has a solid place in shaping individuals' attitudes and perceptions (Carr, 2008). Since the media can indirectly influence attitudes and opinions, individuals with special needs should be portrayed positively. Additionally, the media can provide viewers with certain tools and methods to cope with prejudices (Ramasubramanian, 2007). Therefore, to ensure social acceptance of individuals with special needs, it is important to publish news focusing on the success of individuals and present it to the public. In this regard, the results obtained from the study are discussed below.

News items on the success of individuals with special needs published by national news agencies in Türkiye were investigated regarding the year of publication. The results showed that news stories were published the most in 2017. On the other hand, the total number of publications of news agencies by year showed that the years of publication fluctuated. However, the increased number of news items, especially in 2017, may be due to raising social awareness of special needs, especially in recent years. The findings suggested that the highest number of news stories was prepared in 2019 by AA, in 2015 by DNA, and in 2017 by İNA. While the number of news items prepared by AA increased over the years, the increase of such news prepared by DNA and İNA fluctuated. On the contrary, news items published by DNA increased until 2015, but this momentum was lost in the following year, which can be related to DNA changing hands in 2018. On the other hand, the publications on the relevant subject prepared by İNA continued to fluctuate through the investigated years. This finding can be interpreted as the fact that the news policies of two national news agencies regarding the success of individuals with special needs gradually increased while gradually decreasing in one national news agency. Therefore, it can be said that DNA and İNA should provide a little more continuity in publishing news about the success of individuals with special needs.

Although there were several news items regarding the success of individuals with special needs, it was found that individuals with orthopedic disabilities were discussed the most, and autism spectrum disorder did not receive enough attention. In addition, according to the number of news items in all news agencies, the highest number of news stories was about individuals with orthopedic disabilities and visual and hearing impairments. However, the number of news stories about other disability types was inadequate. The findings showed that national news agencies covered the success stories of individuals with orthopedic disability, visual impairment, hearing impairment, intellectual disability, and autism spectrum disorder. However, according to the Special Education Services Regulation of the Ministry of National Education (2018), there are more than these six types of disability. Diagnoses of individuals are established in thirteen disability types, such as intellectual disability, learning disabilities, emotional behavior disorder, orthopedic disabilities, language and speech difficulties, multiple disabilities, chronic diseases, autism spectrum disorder, attention deficit and hyperactivity disorder, cerebral palsy, visual impairment, hearing impairment, and giftedness. This is a very significant result that national news agencies did not include most types of special needs and preferred to include individuals with physically visible special needs. Furthermore, the findings indicated that the media mostly covered types of disabilities, such as orthopedic disability and visual and hearing impairment, compared to disability types, such as intellectual disability and autism spectrum disorder. Similar studies supporting this finding were found in the literature (Goggin & Newell, 2005; Olkin et al., 2019; Rees et al., 2017). It was indicated that there was a hierarchy of specific types of needs in the media. Especially wheelchair athletes could find more coverage than amputees or visually impaired athletes, while athletes with cerebral palsy could not find as much coverage in the media as necessary (Rees et al., 2017). In addition, people with invisible disabilities felt that they received less attention in the special needs hierarchy than people with physical disabilities (Olkin et al., 2019). Moreover, individuals with

special needs using wheelchairs were shown more in the media (Goggin & Newell, 2005). Based on these findings, it can be said that while types of physical disabilities, such as orthopedic disabilities, were covered more in the news, individuals with special needs, such as autism spectrum disorder, were covered less by the news. It is thought-provoking that autism spectrum disorder, which has increased rapidly since 2000 (Maenner et al., 2021), has little coverage in the news. Therefore, it can be recommended that media outlets give equal coverage to different types of disabilities to ensure equal representation of individuals with special needs. It can also be recommended that content about the success of individuals with more common types of disabilities, such as learning disabilities, emotional-behavioral disorders, language and speech difficulties, attention deficit and hyperactivity disorder, should be included in the news.

The analysis of the institutions supporting individuals with special needs in the news showed that the Ministry of Youth and Sports was the most prominent among the other institutions, while the Ministry of National Education and other public/private institutions and organizations were far behind it. The reason for this is that the Ministry of Youth and Sports carries out projects for equality of opportunity by offering many opportunities to disadvantaged young individuals (Kalfa & Kocamaz, 2019). However, many news items did not specify the supporting institution. Considering that news mentioning institutions that support individuals with special needs might be effective in providing opportunities to other individuals with special needs, it can be recommended that news sources pay attention to including relevant institutions in their news.

The analysis of the sources of inspiration for individuals with special needs showed that individuals were mostly inspired by themselves. Based on this finding, it can be said that individuals with special needs have high intrinsic motivation. Considering the importance of sources of inspiration in providing motivational content for individuals with special needs, it can be recommended that news sources to include relevant motivational sources. Furthermore, it was seen that teachers were included among the sources of inspiration, but in a smaller amount of news items than expected. Since teachers support individuals with special needs in acquiring and maintaining many skills, teachers were expected to be a significant source of inspiration for individuals with special needs. This can be explained by the fact that teachers were not cited sufficiently as sources of inspiration in the relevant news or that teachers could not have provided support beyond the formal system. Moreover, there were studies supporting this situation. A study reported that teachers did not receive sufficient support in their professional lives (Şahin et al., 2022). Another study stated that teachers were not provided with sufficient materials during the training phase for students with special needs, the necessary psychological support was not provided to instructors, and the necessary time was not allocated for training (Horne & Timmons, 2009).

The analysis of the news prepared by the news agencies regarding the success of individuals with special needs showed that success in sports was covered the most. In contrast, fewer news items were published in the fields of education, business, art, and social responsibility. This might be because the "Paralympic movement" supports the sports activities of individuals with special needs. The Paralympic movement was a policy supporting the socialization of individuals with special needs, regardless of their disability type, age, gender, race, or socio-economic level. The Paralympic movement supports the protection and development of individuals' physical and mental health and helps to increase their recognition while supporting the accessibility of sports for everyone (Brittain, 2017; Legg & Steadward, 2011). News stories were analyzed according to types of sports, and the findings reported high diversity in sports. It is an important finding that there was a diversity regarding the sports achievements of individuals with special needs in news agencies. Studies have shown that the diversity of sports activities is an important factor in the socialization of individuals with special needs (Purdue & Howe, 2012). Covering the sports fields in the news may be useful for recognizing different sports types and revealing individuals' sports achievements.

News items about the success of individuals with special needs were analyzed according to gender. According to the findings, the success of males was mentioned more than females. The reason for this might be that the success of female individuals with special needs was not reflected in the media, male individuals with special needs were supported more, or female individuals with special needs were not provided with the necessary opportunities and facilities. Moreover, there were other studies supporting the findings mentioned above. For example, one study indicated that female individuals with special needs had difficulties taking part in society and starting business life due to sexism and were generally disadvantaged compared to male individuals with special needs (Le et al., 2020; Lima et al., 2020). Additionally, a study showed that the visibility of individuals with special needs in the media was less than that of typically developing individuals. Furthermore, female athletes were less visible than male athletes, and the media gave more coverage to a certain type of disability compared to other disabilities while covering the sports achievements of individuals with special needs (Rees et al., 2017). Another

study stated that gender bias in the media supported content about men rather than women (Humeira & Nurbaya, 2017). Additionally, another study found that media outlets were more interested in content about male athletes than content about female athletes (Goggin & Newell, 2005). Therefore, based on this finding, it can be recommended that news agencies adjust their content considering the equality of genders.

Findings on the national news agencies showed that individuals with special needs achieved significant success in the fields of education, business, art, sports and social responsibility, and this success was covered in many news items published by national news agencies. It is a significant finding that media outlets provided diversity regarding the achievements of individuals with special needs. On the other hand, categories related to the achievement areas of individuals with special needs can be increased in future publications. This study showed that the sports achievements of individuals with special needs were at the forefront and not enough news was published regarding other areas of achievement. By paying attention to the points mentioned in future publications, it is suggested that, in addition to the sports field, more light should be shed on other areas of achievement, such as education, business, art, and social responsibility. Furthermore, news agencies should include these areas equally in the news they publish. In addition, it is suggested to conduct scientific research on the five areas mentioned. In addition to the suggestions presented above, to pave the way for the success of individuals with special needs and to raise awareness among teachers of the results obtained from this study, seminars can be organized for educators in the form of sharing the study results or focus group discussions can be held on the relevant subject.

This study has some limitations. First, only AA, DNA, and İNA were scanned. In future studies, it is recommended to conduct research in different news agencies. In addition, online platforms of news agencies were scanned in this study. Written documents can also be used in a future study. Moreover, different keywords can be used to scan the news agencies. In future research, the documents obtained can be analyzed by searching for specific needs. However, in this study, all disability groups were scanned with keywords. Hence, it was revealed that there was no equal information about all disability groups, which can be considered a limitation of the current study. All types of disabilities can be studied in future research.

Authors' Contributions

Both authors contributed equally to the article.

References

- Abwao, M., & Mishra, S. (2021). Media, culture, and news framing of disability in Kenya's Daily Nation newspaper. In Jeffress, M. S. (Ed.), *Disability representation in film, tv, and print media*, (pp. 235-255). Routledge. <https://books.google.com.tr/books?id=ObZ9EAAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Atıkaslan, H. O. (2022). İnternet haberlerinde sakatlık [Disability in internet news]. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 31(2), 624-640. <https://doi.org/10.35379/cusosbil.1142476>
- Basmacı, G. (2022). Haber ajanslarındaki spor haberlerinin çeşitlilik bağlamında incelenmesi [Examining sports news in news agencies in the context of diversity]. *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 29, 360-379. <https://dergipark.org.tr/en/pub/diclesosbed/issue/68712/954181>
- Beckett, A. E. (2009). 'Challenging disabling attitudes, building an inclusive society': Considering the role of education in encouraging non-disabled children to develop positive attitudes towards disabled people. *British Journal of Sociology of Education*, 30(3), 317-329. <https://doi.org/10.1080/01425690902812596>
- Bengi, H. (2012). Tarihsel süreç içinde Anadolu Ajansı'nın özgün kurumsal yapısı (1920-2011) [The unique corporate structure of Anadolu Agency in the historical process (1920-2011)]. *Atatürk Yolu Dergisi*, 13(50), 299-341. https://doi.org/10.1501/Tite_0000000360
- Ben-Zeev, T., Fein, S., & Inzlicht, M. (2005). Stereotype threat and arousal. *Journal of Experimental Social Psychology*, 41(2), 174-181. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2003.11.007>
- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27-40. <https://doi.org/10.3316/QRJ0902027>
- Briant, E., Watson, N., & Philo, G. (2013). Reporting disability in the age of austerity: the changing face of media representation of disability and disabled people in the United Kingdom and the creation of new 'folk devils'. *Disability & Society*, 28(6), 874-889. <https://doi.org/10.1080/09687599.2013.813837>
- Brittain, I. (2017). Communicating and managing the message: Media and media representation of disability and paralympic sport. In S. Darcy, S. Frawley & D. Adair (Eds), *Managing the paralympics* (pp. 241-262). Oxford University Press. https://link.springer.com/chapter/10.1057/978-1-137-43522-4_11
- Bulut, S., & Karaman, H. (2018). Özel gereksinimli bireylerin cinsel, fiziksel ve duygusal istismarı [Sexual, physical and emotional abuse of individuals with special needs]. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 19(2), 277-301. <https://doi.org/10.21565/ozelegitimdergisi.382961>
- Cairns, B., & McClatchey, K. (2013). Comparing children's attitudes towards disability. *British Journal of Special Education*, 40(3), 124-129. <https://doi.org/10.1111/1467-8578.12033>
- Campbell, F. (2009). *Contours of ableism: The production of disability and abledness*. Springer. <https://books.google.com.tr/books?id=sJ6HDAAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Carr, E. R. (2008). Quality of life for our patients: How media images and messages influence their perceptions. *Journal of Oncology Nursing*, 12(1), 43-51. <https://doi.org/10.1188/08.CJON.43-51>
- Carter, B. B., & Spencer, V. G. (2006). The fear factor: Bullying and students with disabilities. *International Journal of Special Education*, 21(1), 11-23.
- Cumberbatch, G., & Negrine, R. (2022). *Images of disability on television*. Taylor & Francis. <https://books.google.com.tr/books?id=pKWTEAAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Çelik, Ö., & İpçi, K. (2020). Zihinsel yetersizliği olan bireylere yönelik cinsel istismar: Ulusal haber ajanslarına yansıyan olgular üzerinden bir inceleme . [Investigating the sexual abuse towards individuals with mental disability through cases that are reflected in national wire services]. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 8(2), 737-753. <https://doi.org/10.14689/issn.2148-624.1.8c.2s.14m>

- Darrow, A. A. (2015). Ableism and social justice. In C. Benedict, P. Schmidt & G. Spruce (Eds.), *The Oxford handbook of social justice in music education* (pp. 204-220). Oxford University Press. <https://books.google.com.tr/books?id=I4WhCgAAQBAJ&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Dovidio, J. F., Pagotto, L., & Hebl, M. R. (2011). Implicit attitudes and discrimination against people with physical disabilities. In R. Wiener & S. Willborn (Eds.), *Disability and aging discrimination* (pp. 157-183). Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4419-6293-5_9
- Elliott, T. R. & Byrd, E. K. (1982). Media and disability. *Rehabilitation Literature*, 43(11-12), 348-355. https://www.researchgate.net/profile/Timothy-Elliott-4/publication/16977705_Media_and_disability/links/0deec519b856c15c1500000/Media-and-disability.pdf
- Erlingsson, C., & Brysiewicz, P. (2017). A hands-on guide to doing content analysis. *African Journal of Emergency Medicine*, 7(3), 93-99. <https://doi.org/10.1016/j.afjem.2017.08.001>
- Fırat, S. (2007). *İstismara ve ihmale uğramış çocukların tedavi ve rehabilitasyonu: Bir yataklı merkez modeli [Treatment and rehabilitation of abused and neglected children: A residential center model]* (Tez Numarası: 624565) [Doktora tezi, Çukurova Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Fischer, C. (2006) *Research methods for psychologists: Introduction through empirical studies*. Elsevier Inc. <https://books.google.com.tr/books?id=j308zEmLYyUC&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Flick, U. (2018). *An introduction to qualitative research*. Sage Publications. [https://www.google.com.tr/books/edition/An_Introduction_to_Qualitative_Research/RR1tEAAAQBAJ?hl=tr&gbpv=1&dq=Flick%2C%20U.%20\(2018\).%20An%20introduction%20to%20qualitative%20research.%20London%2C%20Sage%20Publications.&pg=PA564&printsec=frontcover](https://www.google.com.tr/books/edition/An_Introduction_to_Qualitative_Research/RR1tEAAAQBAJ?hl=tr&gbpv=1&dq=Flick%2C%20U.%20(2018).%20An%20introduction%20to%20qualitative%20research.%20London%2C%20Sage%20Publications.&pg=PA564&printsec=frontcover)
- Friedman, C. (2018). Aversive ableism: Modern prejudice towards disabled people. *Review of Disability Studies: An International Journal*, 14(4), 1-21. <https://www.rdsjournal.org/index.php/journal/article/view/811>
- Friedman, C., & Owen, A. L. (2017). Defining disability: Understandings of and attitudes towards ableism and disability. *Disability Studies Quarterly*, 37(1). <https://doi.org/10.18061/dsq.v37i1.5061>
- Goggin, G., & Newell, C. (2005). *Disability in Australia: Exposing a social apartheid*. UNSW Press. <https://books.google.com.tr/books?id=UnChTqH99Z4C&lpg=PP1&hl=tr&pg=PP1#v=onepage&q&f=false>
- Haller, B. A. (2010). *Representing disability in an ableist world: Essays on mass media*. Advocado Press.
- Harnett, A. (2000). Escaping the evil avenger and the supercrip: Images of disability in popular television. *Irish Communication Review*, 8(1), 3. <https://doi.org/10.21427/D7271M>
- Horne, P. E., & Timmons, V. (2009). Making it work: Teachers' perspectives on inclusion. *International Journal of Inclusive Education*, 13(3), 273-286. <https://doi.org/10.1080/13603110701433964>
- Humeira, B., & Nurbaya, S. (2017). Framing of women with disabilities on online media. *International Conference on Diversity and Disability Inclusion in Muslim Societies (ICDDIMS 2017)* Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/icddims-17.2018.24>
- Hunt, B., & Hunt, C. S. (2000). Attitudes toward people with disabilities: A comparison of undergraduate rehabilitation and business majors. *Rehabilitation Education*, 14(3), 269-283. <https://psycnet.apa.org/record/2001-14571-004>
- Kalfa, M., & Kocamaz-Adaş, S. (2019). Sosyal medyayı kullanım açısından Gençlik ve Spor Bakanlığının analizi [Analysis of the Ministry of Youth and Sports in terms of use of social media]. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 2(1), 8-21. <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/679217>

- Kaya, Z. (2018). *Yeni medyaya geçiş sürecinde ajans haberlerinin yapısal dönüşümü: Anadolu Ajansı örneğiyle* [Structural transformation of agency news in the transition to new media: with the example of Anadolu Agency] (Tez Numarası: 527922) [Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi]. Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi.
- Kearney, A. (2009). *Barriers to school inclusion: An investigation into the exclusion of disabled students from and within New Zealand schools* [Yayınlanmamış Doktora Tezi], Massey University.
- Kutlütürk, L. (2022). Engelli akademisyenler bağlamında akademik atama/yükseltme kriterleri için kullanılan web sitelerinin erişilebilirliğinin değerlendirilmesi [Structural transformation of agency news in the transition to new media: with the example of Anadolu Agency]. *Uluslararası Toplumsal Bilimler Dergisi*, 6(2), 1-17. <http://doi.org/10.30830/tobider.sayi.11.1>
- Kuyucu, M. (2019). Engelli çocuk ve medya: Engelli çocukların medyadaki temsili. İ. Alagöz (Ed.), *Sosyal bilimler alanında araştırma makaleleri-4*. [Disabled children and the media: Representation of disabled children in the media] içinde (ss. 54-83). Gece Akademi. <https://docplayer.biz.tr/179922194-Sosyal-bilimler-alaninda-arastirma-makaleleri-4.html>
- Le, D. D., Leon-Gonzalez, R., & Giang, L. T. (2020). Decomposing gender inequality in functional disability among older people in Vietnam. *Archives of Gerontology and Geriatrics*, 87, 103989. <https://doi.org/10.1016/j.archger.2019.103989>
- Legg, D., & Steadward, R. (2011). The Paralympic Games and 60 years of change (1948-2008): Unification and restructuring from a disability and medical model to sport-based competition. *Sport in Society*, 14(9), 1099-1115. <https://doi.org/10.1080/17430437.2011.614767>
- Lewis, T. (2020). *Ableism: An updated definition*. <https://www.talilalewis.com/blog/ableism-2020-an-updated-definition>
- Lima, A. L. B. D., Espelt, A., Bosque-Prous, M., & Lima, K. C. (2020). Gender differences in disability among older adults in the context of social gender and income inequalities: 2013 Brazilian Health Survey. *Revista Brasileira de Epidemiologia*, 23, E200002. <https://doi.org/10.1590/1980-549720200002>
- MacPhail, C., Khoza, N., Abler, L., & Ranganathan, M. (2016). Process guidelines for establishing intercoder reliability in qualitative studies. *Qualitative Research*, 16(2), 198-212. <https://doi.org/10.1177/1468794115577012>
- Maenner, M. J., Shaw, K. A., Bakian, A. V., Bilder, D. A., Durkin, M. S., Esler, A., Furnier, S. M., Hallas, L., Hall-Lande, J., Hudson, A., Hughes, M. M., Patrick, M., Pierce, K., Poynter, J. N., Salinas, A., Shenouda, J., Vehorn, A., Warren, Z., Constantino, J. N., ... & Cogswell, M. E. (2021). Prevalence and characteristics of autism spectrum disorder among children aged 8 years-autism and developmental disabilities monitoring network, 11 sites, United States, 2018. *MMWR Surveillance Summaries*, 70(11), 1-16. <https://doi.org/10.15585/mmwr.ss7011a1>
- McMahon, B. T., West, S. L., Lewis, A. N., Armstrong, A. J., & Conway, J. P. (2004). Hate crimes and disability in America. *Rehabilitation Counseling Bulletin*, 47(2), 66-75. <https://doi.org/10.1177/00343552030470020101>
- Merriam, S. B., & Tisdell, E. J. (2016). Basic qualitative research. In S. B. Merriam & E. J. Tisdell (Eds.) *Qualitative research: A guide to design and implementation* (pp. 195-236). Jossey-Bass.
- Metin, A., Gamsız-Bilgin, N., & Yıldırım, V. (2014). Bakımevinde ölüm ile sonuçlanan özel gereksinimli çocuğa yönelik fiziksel istismar olgusu [A case of physical abuse against a disabled child resulting in death in a nursing home]. *Adli Tıp Bülteni*, 19(3), 193-197. <https://doi.org/10.17986/blm.2014193258>
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. Sage.
- Mitchell, F. R., Santarossa, S., Ramawickrama, I. L., Rankin, E. F., Yaciuk, J. A., McMahon, E. R., & Van-Wyk, P. M. (2019). An evaluation of social media images portrayal of disability discourse: Amputee fitness. *European Journal of Adapted Physical Activity*, 12(2), 1-15. <https://doi.org/10.5507/euj.2019.010>

- Moore, D., & Nettelbeck, T. (2013). Effects of short-term disability awareness training on attitudes of adolescent schoolboys toward persons with a disability. *Journal of Intellectual & Developmental Disability*, 38(3), 223-231. <https://doi.org/10.3109/13668250.2013.790532>
- Morgan, P. E., & Lo, K. (2013). Enhancing positive attitudes towards disability: Evaluation of an integrated physiotherapy program. *Disability and Rehabilitation*, 35(4), 300-305. <https://doi.org/10.3109/09638288.2012.691941>
- Nieminen, J. H., & Pesonen, H. V. (2019). Taking universal design back to its roots: Perspectives on accessibility and identity in undergraduate mathematics. *Education Sciences*, 10(1), 1-22. <https://doi.org/10.3390/educsci10010012>
- Olkin, R., Hayward, H., Abbene, M. S., & VanHeel, G. (2019). The experiences of microaggressions against women with visible and invisible disabilities. *Journal of Social Issues*, 75(3), 757-785. <https://doi.org/10.1111/josi.12342>
- Panitch, M. (1995). *As if children matter: Perspectives in children, rights, and disability*. Roeher Institute.
- Pernice, R., & Lys, K. (1996). Interventions for attitude change towards people with disabilities: How successful are they? *International Journal of Rehabilitation Research*, 19(2), 171-174. <https://doi.org/10.1097/00004356-199606000-00008>
- Purdue, D. E., & Howe, P. D. (2015). Plotting a Paralympic field: An elite disability sport competition viewed through Bourdieu's sociological lens. *International Review for the Sociology of Sport*, 50(1), 83-97. <https://doi.org/10.1177/1012690212470123>
- Quinlan, M. M., & Bates, B. R. (2009). Bionic woman (2007): Gender, disability and cyborgs. *Journal of Research in Special Educational Needs*, 9(1), 48-58. <https://doi.org/10.1111/j.1471-3802.2009.01115.x>
- Quinlan, M. M., & Bates, B. R. (2010). Are our president learning? Unpacking the enthymematic connections in the speech mistakes of President George W. Bush. *Journal of Research in Special Educational Needs*, 10(1), 3-12. <https://doi.org/10.1111/j.1471-3802.2009.01132.x>
- Ramasubramanian, S. (2007). Media-based strategies to reduce racial stereotypes activated by news stories. *Journalism & Mass Communication Quarterly*, 84(2), 249-264. <https://doi.org/10.1177/107769900708400204>
- Rees, L., Robinson, P., & Shields, N. (2019). Media portrayal of elite athletes with disability-a systematic review. *Disability and Rehabilitation*, 41(4), 374-381. <https://doi.org/10.1080/09638288.2017.1397775>
- Schalk, S. (2013). Metaphorically speaking: Ableist metaphors in feminist writing. *Disability Studies Quarterly*, 33(4). <https://doi.org/10.18061/dsq.v33i4.3874>
- Servidio, R., & Marcone, R. (2020). Classical and modern prejudice towards individuals with intellectual disabilities: A study on a sample of Italian university students. *The Social Science Journal*, 1-13. <https://doi.org/10.1080/03623319.2020.1799176>
- Sezer, F., & Gürsoy, F. (2022). Türkiye'de yayımlanan gazetelerde yer alan özel gereksinimli çocuklara yönelik istismar haberlerinin analizi [Analysis of abuse news against children with special needs in newspapers published in Turkey]. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(81), 442-458. <https://doi.org/10.17755/esosder.1003036>
- Shessel, I., & Reiff, H. B. (1999). Experiences of adults with learning disabilities: Positive and negative impacts and outcomes. *Learning Disability Quarterly*, 22(4), 305-316. <https://doi.org/10.2307/1511264>
- Steele, C. M., Spencer, S. J., & Aronson, J. (2002). Contending with group image: The psychology of stereotype and social identity threat. *Advances in Experimental Social Psychology*, 34, 379-440. Academic Press. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(02\)80009-0](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(02)80009-0)
- Storey, K. (2007). Combating ableism in schools. *Preventing school failure: Alternative Education for Children and Youth*, 52(1), 56-58. <https://doi.org/10.3200/PSFL.52.1.56-58>
- Sullivan, E., & Masters-Glidden, L. (2014). Changing attitudes toward disabilities through unified sports. *Intellectual and Developmental Disabilities*, 52(5), 367-378. <https://doi.org/10.1352/1934-9556-52.5.367>

- Şahin, A., Özkan, R. A., & Turan, B. N. (2022). Sınıf öğretmenlerinin karşılaştıkları sorunlara ilişkin yapılmış bilimsel çalışmaların incelenmesi [Examination of scientific studies conducted on the problems encountered by classroom teachers]. *Educational Academic Research*, 45, 83-91. <https://doi.org/10.54614/AUJKKEF.2022.861151>
- Thompson, T. L. C., Emrich, K., & Moore, G. (2003). The effect of curriculum on the attitudes of nursing students toward disability. *Rehabilitation Nursing*, 28(1), 27-35. <https://doi.org/10.1002/j.2048-7940.2003.tb01718.x>
- Toplumsal Haklar ve Araştırmalar Derneği. (2016). *Engelli bireylere yönelik fiziksel-cinsel şiddet, istismar ve kötü muamele olayları izleme raporu [Monitoring report of physical-sexual violence, abuse and maltreatment against individuals with disabilities]*. http://www.engellihaklariizleme.org/tr/files/belgeler/fiziksel_cinsel_siddet_izleme_raporu_2016.pdf
- Tutgun-Ünal, A. (2020). Yeni medya ile yeni gazetecilik anlayışı: haber ajanslarının sosyal medya gazeteciliği açısından incelenmesi [New understanding of journalism with new media: Examining news agencies in terms of social media journalism]. *Erciyes İletişim Dergisi*, 7(2), 1011-1031. <https://doi.org/10.17680/erciyesiletisim.647078>
- Yıldırım, A., & Simsek, H. (1999). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri [Qualitative research methods in social sciences]* (11th ed.). Seçkin Yayınevi.
- Zhang, L., & Haller, B. (2013). Consuming image: How mass media impact the identity of people with disabilities. *Communication Quarterly*, 61(3), 319-334. <https://doi.org/10.1080/01463373.2013.77698>